ΠΑΓΧΑΛΚΙΔΙΚΗ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ ΚΥΡΙΑΚΗ 19 ΙΟΥΝΙΟΥ 1932
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 58

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΘ. Γ. ΚΑΡΑΓΚΑΝΗΣ

Τιμὴ φύλλου δρχ. 1

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΤΟ ΦΛΕΓΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ

Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΓΓΕΙΟΥ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ φορολογία τῶν γεωργικῶν προϊόντων στηρίζεται ἀπάνω στὸ σύστημα τῆς ἐπὶ Τουρκοκρατίας δεκάτης, δηλαδὴ στὴν ἀκαθάριστο πρόσοδο. Καὶ γιὰ μὲν τὴ σταφίδα καὶ τὸ λάδι ὁ φόρος εἰσπράττεται κυρίως κατὰ τὴν ἐξαγωγή, ἐκτὸς σὲ μερικὲς περιφέρειες ὅπως καὶ στὴ Χαλκιδική, ὅπου ὁ φόρος τοῦ λαδιοῦ εἰσπράττεται κατὰ τὴ συγκομιδή, καὶ μαζὺ μὲ τοὺς διαφόρους ἄλλους προσθέτους φόρους γίνεται μεγαλείτερος ἀπὸ τὴν ἐπὶ Τουρκοκρατίας δεκάτην. Ὅσο γιὰ τὸ καπνό, ὁ φόρος ποὺ εἰσπράττεται κατὰ τὴν συγκομιδὴν φθάνει τὰ 20 ο)ο, ἐνῶ γιὰ τὸ κρασὶ ποὺ εἰσπράττεται φόρος μόνον κατὰ τὴν εἰσαγωγή του σὲ πόλεις μεγαλείτερες ἀπὸ 10.000 κατοίκους, εἶναι μικρότερος ἀπὸ τὴ παλιὰ δεκάτη.

Γιὰ τὰ σιτηρὰ ἡ ἔγγειος φορολογία, ἀφοῦ πέρασε ἀπὸ διάφορα συστήματα, δεκάτη, φόρο ἀροτριώντων, φόρο σπειρομένων γαιῶν, στρεμματικὸ φόρο, κατέληξε στὸ διανεμητὸ φόρος 3 ο)ο ἀπάνω στὴν ἀκαθάριστο πρόσοδο, ποὺ κι' αὐτὸς εἶχε ἀνασταλῆ μέχρι τὸ 1932.

Ὅλοι αὐτοὶ οἱ φόροι μὲ τὰ διάφορα ποσοστά τους ποὺ ἐπιβάλλονται πάνω στὰ διάφορα γεωργικὰ προϊόντα, στὴ σταφίδα, στὸ λάδι, στὸ καπνὸ καὶ στὰ σιτηρά, εἶναι βαρύτατοι καὶ ἄδικοι γιατὶ πρὸ παντὸς στηρίζονται στὴν ἀκαθάριστο πρόσοδο ποὺ πραγματοποιοῦν οἱ παραγωγοί, καὶ ἡ ὁποία τὲς περισσότερες φορὲς δὲν φθάνει νὰ καλύψῃ τὰ καλλιεργητικὰ ἔξοδα, σὲ χρονιὲς δὲ ἀφορίας, ὅπως εἶναι οἱ περισσότερες χρονιές, ἀφίνουν πραγματικὴ ζημία εἰς τοὺς παραγωγούς.

Μὰ θὰ μοῦ πῆτε ἡ φορολογία 3 ο)ο ποὺ ἐπιβάλλεται στὰ σιτηρὰ εἶναι βαρειά;

Βέβαια δὲν εἶναι τόσο βαρειά, ὅσο εἶναι στὸ καπνὸ καὶ στὸ λάδι, ἀλλὰ τὸ βάρος μιᾶς φορολογίας πρέπει νὰ κρίνεται ἀναλόγως τῆς καθαρᾶς προσόδου ποὺ ἀφίνει τὸ φορολογούμενον εἶδος. Καὶ ὅλοι γνωρίζουμε ὅτι ἡ καλλιέργεια τοῦ καπνοῦ εἶναι πολὺ συμφερότερη ἀπὸ τὴ καλλιέργεια τῶν σιτηρῶν γιατὶ ἀφίνει περισσότερη καθαρὰ πρόσοδο, ὅπως ἐπίσης καὶ ὅλες αἱ ἄλλες δενδρώδεις καλλιέργειες, τοῦ ἀμπελιοῦ, τῆς ἐλιᾶς καὶ ἄλλων ὀπωροφόρων δένδρων. Καὶ γιαὐτὸ ἡ καλλιέργεια τῶν σιτηρῶν εἶχεν ἐγκαταληφθῆ καὶ ρίχθηκαν ὅλοι μὲ τὰ μούτρα στὴ καλλιέργεια τοῦ καπνοῦ καὶ ἄλλων εἰδῶν, ποὺ ἄφηναν μεγαλείμερη καθαρὰ πρόσοδο.

Τὶ ὅμως συνέβη μὴ τὴν ὑπερπαραγωγὴ τῶν προϊόντων τούτων, ὅλοι ἐπίσης τὸ γνωρίζουμε. Αἱ τιμές τους ξέπεσαν καὶ δημιουργήθηκε ἡ κρίσις τοῦ καπνοῦ, ἡ κρίσις τῆς σταφίδας, ἡ κρίσις τοῦ λαδιοῦ. Τὰ προϊόντα μας αὐτὰ τὰ ὁποῖα στέλναμε στὸ ἐξωτερικὸ σὲ καλὲς τιμὲς καὶ μὲ τὸ συνάλαγμα ποὺ πέρναμε ἀπ' αὐτὰ ἀγοράζαμε τὸ σιτάρι ποὺ δὲν μᾶς φθάνει γιὰ νὰ ζήσουμε, δὲν ζητοῦνται πειὰ ἢ ζητοῦνται σὲ τιμὲς ποὺ δὲν καλύπτουν οὔτε τὰ καλλιεργητικά των ἔξοδα.

Τὶ ἔπρεπε λοιπὸν νὰ γίνῃ; Πολὺ σωστὰ ἐπὶ Οἰκουμενικῆς ἀκόμα Κυβερνήσεως ὁ τότε ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, ἐμπνευσμένος ἀρχηγὸς τοῦ Ἀγροτικοῦ καὶ Ἐργατικοῦ κόμματος κ. Ἀλεξ. Παπαναστασίου, προβλέπων τὴν κατάπτωσιν εἰσηγήθη ὅπως ληφθοῦν προστατευτικὰ μέτρα ὑπὲρ τῶν σιτηρῶν, γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ ἀνακουφισθῆ καὶ ἡ μεγάλη τάξις τῶν γεωργῶν, ποὺ τὰ καλλιεργεῖ καὶ ἡ ὁποία σιγὰ σιγὰ τὰ ἐγκατέλειπε καὶ τρέπονταν σὲ ἄλλες καλλιέργειες. Καὶ πράγματι ἀπὸ τότε ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐπεβλήθηκε δασμὸς εἰς τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγόμενα σιτηρά, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰσήχθη ὁ θεσμὸς τῆς συγκεντρώσεως αὐτῶν καὶ ἀνεστάλη ὁ φόρος τῆς ἐγγείου παραγωγῆς μέχρι τοῦ 1932, ὁπότε ἠλπίζετο ὅτι θὰ ἐκαλλιτέρευεν ἡ θέσις τῶν γεωργῶν, καὶ ὅτι θὰ ἦσαν εἰς θέσιν καὶ αὐτοὶ νὰ πληρώσουν κάτι ἀνάλογον πρὸς τὴν καθαρὰν πρόσοδον τὴν ὁποίαν θὰ ἐπραγματοποίουν

Δυστυχῶς ὅμως ἐπῆλθεν εἰς τὴν δύσμοιρον Ἑλλάδα ἡ λαῖλαψ τοῦ Βενιζελισμοῦ, ἡ ὁποία ἀνέτρεψε τὰς παρὰ τῆς σώφρονος πολιτικῆς τῆς Οἰκουμενικῆς τεθείσας βάσεις καὶ ὑπολογισμοὺς καὶ κατέστησε τὴν Ἑλλάδα πράγματι ἀγνώριστον, σύμφωνα μὲ τὰς παραφουσκωμένας ὑποσχέσεις τοῦ Βενιζέλου, ὁ ὁποῖος ἐσκόρπισεν εἰς τοὺς ἀνέμους καὶ εἰς τὰ θυλάκια τῶν φίλων του, τὰς ἐκ τοῦ αἵματος καὶ τοῦ ἱδρῶτος τοῦ Λαοῦ οἰκονομίας, καταντήσας σήμερα αὐτὸν εἰς τὸ ἔσχατον σημεῖον τῆς δυστυχίας του.

Πρὶν ὅμως φύγῃ, πρὶν ἐκδιωχθῆ, ἐννοεῖ νὰ ἀπομυζήσῃ ἀπὸ τὸν λαὸν καὶ τὴν τελευταίαν δεκάραν, καὶ αὐτὸ τὸ ψωμί του.

Ἐπληροφορήθη ὅτι ἡ ἐφετινὴ γεωργικὴ παραγωγὴ εἶναι ἀρίστη, ὕστερα ἀπὸ τόσα χρόνια δυστυχίας καὶ ἐπανῆλθεν εἰς την Ἀρχὴν γιὰ νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ἔγγειο φορολογία, μὲ τὴν ὁποία ἐλπίζει ὅτι θὰ κατορθώσῃ νὰ καλύψῃ τὰ ἐλλείματα τοῦ προϋπολογισμοῦ του. Ἀλλὰ ὑπὸ τὰς συνθήκας ποὺ εὑρίσκονται σήμερα οἱ ἀγρόται, ὅπως εἶναι κατάχρεοι πρὸς τὴν Τράπεζαν καὶ τοὺς ἰδιώτας, ἡ φορολογία τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου των, θὰ εἶναι πράγματι μία βαρεῖα φορολογία τῶν μικρῶν ἐργατικῶν ἡμερομισθίων τῶν γεωργῶν καὶ τοῦ ψωμιοῦ τῶν πολυμελῶν οἰκογενειῶν των. Καὶ θὰ εἶναι ἐντελῶς ἄδικος καὶ ἄνισος ἐν σχέσει πρὸς τὴν φορολογίαν ποὺ ἐπιβάλλεται εἰς τὰ ἡμερομίσθια τῶν ἐργατῶν τῶν πόλεων, καὶ ἐντελῶς ἀδικαιολόγητος, τὴν στιγμὴν ποὺ ἀφίνονται ἀφορολόγητα τὰ καινούργια καὶ μεγαλοπρεπῆ μέγαρα τῶν πόλεων, τὰ ὁποῖα ἐπὶ τέλους πραγματοποιοῦν μικρὰν ἢ μεγάλην καθαρὰν πρόσοδον.

Πολὺ σωστὰ λοιπὸν ἡ ὀλιγοήμερος Κυβέρνησις τοῦ Ἀγροτοεργατικοῦ κόμματος ἐζήτησε νὰ ἐπιβάλῃ τὸ δίκαιον καὶ νὰ μεταθέσῃ τὴν ἔγγειον φορολογίαν, εἰς ἰσχυροτέρους ὤμους, ἀφοῦ ἡ ἐκ ταύτης πρόσοδος κατήντησεν ἀναγκαῖα πρὸς κάλυψιν τῆς σπατάλης ποὺ ἔγινεν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν Βενιζέλου.

Αὐτὸ ἀκριβῶς ζητεῖ σήμερον ὅλος ὁ γεωργικὸς κόσμος.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΣΙΤΗΡΩΝ

Μετ' εὐχαριστήσεως εἴδομεν ὅτι καὶ αἱ ἐφημερίδες τῶν πόλεων ἐπανειλημμένως ἔγραψαν καὶ συνέστησαν τὴν ἔγκαιρον ἔναρξιν τῆς συγκεντρώσεως τῶν σιτηρῶν, ἵνα μὴ ταῦτα περιέλθουν κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὰς χεῖρας τῶν τοκογλύφων, ὡς συνέβη πέρισυ.

Διότι οἱ γεωργοί, πιεζόμενοι ἀπὸ τὰς ἐπειγούσας ἀνάγκας των, δὲν δύνανται νὰ περιμένουν πότε θὰ εὐδοκήσουν οἱ μανδαρῖνοι τοῦ Κέντρου διὰ νὰ καθορίσουν τὴν τιμὴν τῶν σιτηρῶν καὶ τὴν ἔναρξιν τῆς συγκεντρώσεως αὐτῶν.

Ὀφείλομεν ὅμως καὶ ἡμεῖς νὰ ἐκδηλώσωμεν τὴν ἐπικρατοῦσαν ἀγανάκτησιν τοῦ λαοῦ τῆς ὑπαίθρου ὅστις ἀντιλαμβάνεται πλέον ὅτι ὁσάκις πρόκειται νὰ ληφθῇ κανένα μέτρον ὑπὲρ αὐτοῦ, μύρια προσκόμματα παρεμβάλλονται, καὶ ἀναβολαὶ ἐπὶ ἀναβολῶν προκαλοῦνται, αἱ ὁποῖαι ἐν τέλει καθιστοῦν τὰ ἐκ τῶν ὑστέρων λαμβανόμενα μέτρα, δῶρον ἄδωρον.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δυστυχῶς ἐκδηλώνεται πάντοτε τὸ ὑπὲρ τῶν γεωργῶν ἐνδιαφέρον, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐν τέλει ἀξιοῦν καί... εὐγνωμοσύνην!

Η ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκδηλοῦται τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Κέντρου καὶ ὑπὲρ τῆς ἐλαιοκομίας μας.

Οὕτω, παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας ἀναφορὰς καὶ τηλεγραφήματα τοῦ Ἐλαιοτριβείου, περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀμέσου παρουσίας ἐνταῦθα τοῦ διευθυντοῦ τῆς καταπολεμήσεως τοῦ δάκου. διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἐνάρξεως τῆς καταπολεμήσεως καὶ τῆς ὅλης κατευθύνσεως τῶν ἐργασιῶν, οὐδεμία ἀπάντησις ἐδόθη, πλὴν τοῦ ὅτι διωρίσθη ὡς τοιοῦτος ὁ κ. Χαρτοδιπλωμένος.

Καὶ τὶ μὲ τοῦτο;

Τὸ ὅτι ἀπειλεῖται ἡ παρουσιαζομένη πλουσία ἐσοδεία τοῦ ἐλαιοκάρπου, πρὸς σοβαρὰν ζημίαν τῶν τε ἐλαιοκτηματιῶν καὶ τοῦ Δημοσίου, ὀγίγου τοὺς ἐνδιαφέρει. Καρφὶ δὲν τοὺς καίεται.

Ἀλλὰ μήπως ἐνδιαφέρθησαν γιὰ τὰ κουκούλια μας;

Δὲν βαρυέσται· τίποτε ἄλλο ἀπὸ ὑποσχέσεις.

Ὁρίστε μιὰ ἀνακοίνωσις τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ πρὸς τὴν πρωΐνὴ ἐφημερίδα «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6)9)1930

«Ἔχομεν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν, ἐν σχέσει πρὸς τὰ γραφέντα εἰς τὸ ὑμέτερον φύλλον «περὶ προστασίας τῆς σηροτροφίας, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας, ὑπ' ὄψει τοῦ ὁποίου ἐτέθησαν τὰ γραφόμενά σας, μᾶς ἐγνώρισε, «ὅτι εἶναι ἀπολύτως σύμφωνος μὲ τὰς ἐκτιθεμένας σκέψεις διὰ τὴν προστασίαν τῆς σηροτροφίας δι' ἐπιβολῆς εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ ἐπὶ τῶν κουκουλίων. Ἐπὶ τούτου εἶναι σύμφωνον καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, μελετᾶται δὲ ἡ λῆψις τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων».

Ἀπὸ τοῦ 1930 λοιπὸν ἐξακολουθοῦν νὰ μελετῶνται τὰ μέτρα, ἀλλὰ παρ' ὅλα τὰ σηροτροφικὰ συνέδρια καὶ παρ' ὅλην τὴν φωνὴν διαμαρτυρίας τῶν σηροτρόφων τῶν ἐπαρχιῶν, οἱ μεταξοβιομήχανοι τοῦ κέντρου ἐπέτυχον καὶ πάλιν νὰ τοὺς δοθῇ ἄδεια εἰσαγωγῆς 30.000 χιλιογράμμων κουκουλίων ἀπὸ τὴ Σερβία ἀτελῶς.

Κι' ἔτσι μὲ τὴ τιμὴ ποὺ ἀγοράζονται τὰ ντόπια κουκούλια, δὲν καλύπτονται οὔτε τὰ παραγωγικὰ ἔξοδα.

ΑΠΟ ΤΗ ΝΕΑ ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΠΩΣ ΘΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΩΜΕΝ ΜΙΑΝ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Καὶ τώρα ποὺ φθάσανε στὴν ἄκρη τοῦ γκρεμοῦ καὶ τὸ οἰκονομικὸ ἀδιέξοδο παρουσιάζεται στὰ μάτια μας ξεκάθαρα μ' ὅλη τὴν τραγικότητά του, μποροῦμε νὰ ρίξουμε μιὰ ματιὰ πρὸς τὰ πίσω Τὶ εἶνε ἐκεῖνο ποὺ μᾶς ἔφερε ἴσα με δῶ;

Θυμᾶμαι ὅταν ἤμουν στὸ Δημοτικὸ σχολεῖο δὲν παράλειπε μαζὺ μὲ τὴ γνώριμη σ' ὅλους ἐπαφὴ τῆς Βίτσας νὰ μᾶς λέῃ: «Κυττάξετε κακομοίρηδες νὰ μάθετε γράμματα. Νὰ φύγετε ἀπ' τὸ χωριό. Νὰ μὴ στραβαλωνίζετε σὰν τὸν πατέρα σας μεσ' τὶς βροχὲς καὶ τὰ κρῦα. Κυττάξετε νὰ γίνετε ἄνθρωποι!»

Τὸ τραγοῦδι αὐτὸ ἐπαναλαμβανόμενο παντοῦ, στὸ σχολεῖο, στὸ σπῆτι, στὸ δρόμο ἔκαναν στὸ παιδικὸ μυαλὸ μιὰ μαύρη σφραγίδα γιὰ τὸ χωριό. Κι' ἀποφασισμένο νὰ γίνῃ «ἄνθρωπος» πῆρε τὸ δρόμο γιὰ τὴν πολιτεία. Καὶ τὶ ἔγινε; Σχηματίσθηκε ἕνα ἀτέλειωτο ποτάμι ἀπὸ χωριατόπουλα ποὺ ἔφευγαν ἀπ' τὰ χωριὰ γιὰ τὴς πολιτεῖες. Ὅσοι μπόρεσαν ἔγιναν ἰατροί, δικηγόροι, γραμματικοί, δασκάλοι. Οἱ ἄλλοι ἔγιναν γκαρσόνια, χαμάληδες, λοῦστροι, πάντως ζοῦσαν «σὰν ἄνθρωποι». Καὶ ἡ ἀγροτικὴ τάξις ἔπαθε μιὰ τρομακτικὴ ἀφαίμαξη, ἡ γῆ ἔμεινε χέρσα, ἡ παραγωγὴ ἔπεσε, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνέργων ἔφθασε στὸ ἀπροχώρητο.

Κι' ἐνῶ στὶς πολιτεῖες οἱ ἄνεργοι μετροῦνται σὲ χιλιάδες, στὰ χωριὰ δὲν ὑπάρχουν χέρια νὰ καλλιεργήσουν τὴ γῆ. Τὸ παιδὶ ἔμαθε γράμματα ἔγινε **σπουδαῖος.** Τὸ ὅτι δὲν ἔχει δουλειὰ δὲ θὰ πῇ πῶς μπορεῖ νὰ πιάσῃ καὶ τ' ἀλέτρι. Τιλὲς καλέ;

Νὰ χαλάσῃ τὰ χέρια του;

Καὶ τώρα ποὺ φθάσαμε στὸ σημεῖο ποὺ βρησκόμαστε, εἴμαστε ἀναγκασμένοι νὰ κάνουμε μεταβολὴ καὶ νὰ γυρίσουμε ἐκεῖ ἀπ' ὅπου φύγαμε **Στὴ γῆ.** Εἶνε μιὰ ἐπανάσταση εἰρηνικὴ ποὺ πρέπει νὰ γίνῃ. Ἂς ξεριζώσουμε ἀπ' τὸ μυαλό μας τὶς ἰδέες, μὲ τὶς ὁποῖες ζήσαμε ἴσα μὲ σήμερα κράτος καὶ ἄτομα κι' ἂς προσπαθήσουμε νὰ ξαναφκιάξουμε τὴ ζωή μας, πάνω σὲ καινούργια **Ἰδανικά.** Ἴσα μὲ σήμερα ζήσαμε μιὰ ψεύτικη ζωὴ ποὺ τὴν κρατήσανε ὄρθια τὰ ξυλοπόδαρα τῶν σάπιων Ἰδανικῶν μας. Τώρα ποὺ στὸ πρῶτο φύσημα τῆς πραγματικότητος τὰ Ἰδανικά μας σωριάστηκαν σὲ συντρίμια, ἂς κάνουμε μιὰ ἀποφασιστικὴ μετοβολή. Ἂς πασκίσουμε ὅλοι μας νὰ σταματήσουμε αὐτὴ τὴν ἀφαίμαξη τῆς ὑπαίθρου. Αὔριο, μεθαύριο ἴσως νὰ εἶνε **ἀργά.** Γιατροί, δικηγόροι, παπάδες, ἔμποροι, διανοούμενοι, πολιτευόμενοι, γεωπόνοι, δασκάλοι, ἂς γίνουμε ὅλοι Ἱεραπόστολοι τῆς **ἀγροτικῆς ἰδέας,** ἂς ποτισθοῦμε μὲ τὸ Ἰδανικὸ τῆς δημιουργίας μιᾶς καινούργιας καὶ ἀληθινότερης Ἑλληνικῆς ζωῆς. Ἂς ὑψώσουμε τὸ χωριάτη στὸ οἰκονομικὸ καὶ κοινωνικὸ ἐπίπεδο ποὺ τοῦ ἁρμόζει, κατορθώνοντας ἔτσι νὰ τοῦ ἐμπνεύσουμε ἐμπιστοσύνη πρὸς τὴ δουλειά του. Ἂς προσπαθήσουμε νὰ στρέψουμε τὴν προσοχὴ τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας σὲ καινούργιους ὁρίζοντες, νὰ τῆς ἐμπνεύσουμε καινούργιες ἰδέες καὶ νὰ τὴν ποτίσουμε μὲ καινούργια Ἰδανικὰ πειὸ ζωντανά, πειὸ ὡραῖα καὶ πειὸ χρήσιμα. Ἂς τὴν κάνουμε νὰ πιστέψῃ πῶς ὕστερ' ἀπ' τὴ ζωὴ τῶν πόλεων τὴν ἔκφυλη καὶ τὴν ἀνάλατη ὑπάρχει μιὰ ἄλλη ζωὴ πειὸ ἀληθινή, γυμνὴ ἀπ' τὴν χρυσαλοιφὴ τοῦ πολιτισμοῦ, τῶν καμπαρὲ καὶ τῶν ντάνσιγκ, γεμάτη ἁπλότητα καὶ καλωσύνη κι' ὀμορφιὰ καὶ μιὰ ὁλόκληρη χώρα μισόερημη ποὺ περιμένει τὴ δική της δύναμη γιὰ νὰ μεταβληθῇ σ' ἕνα παράδεισο πλούτου κι' ὀμορφιᾶς.

Ἐλᾶτε παληκάρια μου, ἐλᾶτε ἡ γῆ (σᾶς κράζει
Τὸ βλέπετε χωρὶς ἐσᾶς ἐδῶ κι' ἐκεῖ (λογγιάζει
Βγᾶλτε τοὺς σχίνους σύρριζα, σῖξτε (τοὺς βάτους πέρα
Βαθειά, βαθειὰ τὴ δίκοπη εἶνε καὶ (ἡ γῆ ὡς μητέρα
Ποὺ ὅσο βαθύτερες πληγὲς κάθε (παιδί της κάνει
Τόσο ἡ καρδιά της ἄφδονους καρ- (ποὺς ἀγάπης βγάνει

Τὸ ἐγερτήριο σάλπισμα ποὺ ὁ Μαχίλλης ξαπόστειλλε κάποτε ἀπ' τὸ μυρωμένο Ἰόνιο πρὸς τὴν Νεότητα μιᾶς ἄλλης ἐποχῆς, μιᾶς ἐποχῆς ποὺ οἱ συμφορὲς τῶν πολέμων καὶ τῶν οἰκονομικῶν κρίσεων ἦταν ἀκόμη ἄγνωστες, ἂς γίνῃ σήμερα ποὺ «νέοι καιροὶ ἀνατείλλανε καὶ νέοι εἶν' οἱ οὐρανοὶ» καιροὶ δίχως ἄλλο πειὸ δύσκολοι καὶ οὐρανοὶ πειὸ συνεφιασμένοι τὸ σύμβολο τῆς πίστεως τῆς Ἀγροτικῆς Θοησκείας ἀπ' τὴ σφριγηλή μας Ἑλληνικὴ Νεότητα. Γ. Μ. ΦΙΛΙΠΠΑΣ

ΜΙΑ ΔΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΡΟΜΟΥΛΑ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

Ἦταν 6η πρωϊνὴ τῆς 6ης Ἰουνίου, ὅταν τὸ μεγάλο αὐτοκίνητο τοῦ Βορβουτσιώτη γεμᾶτο ἀπὸ μαθητὲς καὶ μαθήτριες τῆς Γης καὶ Βας τάξεως Γυμνασίου, μὲ τὴ πρώτη του κόρνα, μὲ τὴ πρώτη του φωνὴ ξεκίνησε γιὰ τὸ κατήφορο. Φωνές, χαρές, τραγούδια διάφορα, ζητωκραυγάσματα, χειροκροτήματά, ὅλα ἀκούστηκαν μὲ τὴ πρώτη κόρνα, ὅλα ἔγιναν μὲ τὴ πρώτη βοὴ ταῦ αὐτοκινήτου.

Βαδίζαμε: Ἐν τῷ μεταξὺ τραγούδια, ἀστεῖα, διάλογοι. Ποῦ θὰ πᾶμε κ. Παναγιωτόπουλε; Πόσες μέρες θὰ κάνουμε; Τὶ θὰ γίνῃ τὸ ἕνα; Τὶ τὸ ἄλλο;

Αὐτὰ καὶ ἄλλα διάφορα ἄκουε κανεὶς ὥστε, πολλὲς φορὲς ἀπὸ τὴς πολλὲς φωνές, ἀπὸ τὴ μεγάλη βοὴ ἡ σκεπὴ τοῦ αὐτοκινήτου ἐσηκώνετο πρὸς τὰ ἐπάνω καὶ ἐνόμιζες πῶς κι'αὐτὸτὸαὐτοκίνητοἤθελενὰπετάξῃ

Φθάσαμε τέλος εἰς τὴν Ἄθυτον, σ' ἕνα ὡραῖο χωριαδάκι, μὲ τὴ θάλασσά του, μὲ τὰ κρύα καὶ δροσερὰ νερά του, μὲ τοὺς ἀγαθοὺς καὶ πολὺ φιλοξένους κατοίκους του.

Μετὰ τὴ περιοδεία καὶ τὸ μπάνιο ποὺ κάναμε, τὸ βράδυ, βράδυ ἐπισκεφθήκαμε τὸν Ρουσικὸν λεγόμενον συνοικισμὸν ὅπου εἴδαμε πολλὰ ἀρχαῖα ἔργα, πολλὲς ἀγροτικὲς μηχανές. Ἀπ' ἐκεῖ πήγαμε στὴ Βάλτα. Ὡραία κωμόπολις. Ἔχει μιὰ πολὺ μεγάλη πλατεῖα, μὲ ἕνα οὐρανομήκη καὶ πολυάπλωτονπλάτανον.

Ὁ κ. Σοληναρᾶς, καθηγητὴς τοῦ ἐκεῖ Ἡμιγυμνασίου, μᾶς ὁδήγησε στὸ καινούργιο καὶ πολὺ καλὸ σχολειό της. Ἐπίσης καὶ στὸ ὑδραγωγεῖον ποὺ γίνεται τώρα καὶ τὸ ὁποῖον θὰ στοιχίση 600.000 δρχ. Ἐπιστρέψαμε κατόπιν εἰς Ἄθυτον ὅπου μετὰ τὸ φαγητὸ καὶ τὸ χορὸ ὁ ὁποῖος βάσταξε μέχρι τῆς 12ης μ. μ. πήγαμε στὸ «Βράχο» σὲ μιὰ ὡραία τοποθεσία. Ἦταν θαυμάσια. Ὁ σιγανὸς κρότος τῶν κυμάτων, δυὸ μανδολίνα κάποιων χωριατῶν, ἕνας γκιώνης καὶ ἡ φωνὴ τοῦ κ. καθηγητοῦ μόνον ἀκουόνταν.

Ἑτοιμαστήκαμε ἔπειτα γιὰ ὕπνο.

Ξαπλώσαμε κάτω στὰ σανίδια τοῦ Δημ. σχολειοῦ μόνον μὲ μιὰ κουβέρτα σὰν Σπαρτιᾶται καὶ ἀρχίσαμε τὰς συζητήσεις. Σούτ! ἀκούονταν ἀπ' ἐδῶ. Σούτ!! ἀπ' ἐκεῖ.

Μὰ ἐσᾶς θ' ἀκοῦμε ρὲ παιδιὰ θέλουμε νὰ κοιμηθοῦμε ἀπὸ τὸ ἄλλο. Μὲ πολὺ κόπο ὁ κ. καθηγητὴς μᾶς ἡσυχάσεοὕτεψίθυροςἀκούετο

Ὄχ! Μαμά!! ἀκούστηκε μέσα στὴ σιωπή. Ὅλοι μὲ τὴ ψυχὴ στὰ δόντια. Ἕνα καλομαθημένο κορίτσι, μιὰ μαθήτρια ἡ ὁποία ὡς φαίνεται δὲν βγῆκε νύχτα ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι της καὶ σκιάζεται ἀπὸ τὸν ἴσκο της, εἶδε ἕνα φάντασμα, τῆς φάνηκε ὅτι ἀγνάντευε ἀπὸ τὸ παραθύρι ἕνας ἄνθρωπος μεγάλος μὲ μιὰ βέργα στὸ χέρι ἕτοιμος νὰ κάμῃ κακό.

Τοῦτο ἔγινε καὶ δεύτερη φορὰ ὁπότε ὅλα τὰ κορίτσια, ὅλες οἱ φοβιτσᾶρες μαθήτριες ἔμειναν μὲ ἀνοιχτὰ τὰ μάτια καὶ μὲ τὸν γυναικεῖον ψίθυρον ὡς τὸ πρωΐ.

Μόνον τῶν μαθητῶν τὰ ροχαλητὰ καὶ τὰ παραλαλήματα μᾶς διηγοῦνταν τὴν ἡμέρα. Ἄλλος πωλοῦσε κεράσια, ἄλλος εἶχε χάσει τὸ γαϊδοῦρι του, ἄλλος τραγουδοῦσε, ἄλλος ἔκανε γυμναστικὴ ὅλοι καὶ στὸν ὕπνο ἀκόμη ἐργάζονται.

Τὴν ἐπαύριο κατὰ τὰς 10 φθάσαμε στὰ Μουδανιά.

Ζέστη ὑπερβολική, νερὸ θερμό, ἀπελπισία.

Ὅλοι φωνάζαμε νὰ φύγωμε, ὅλοι θέλαμε κρύο νερό.

Ἤλθε ὅμως τὸ ὡραῖο βραδάκι, ἄρχισε νὰ διασκορπίζεται ἡ θαλασσία αὔρα, ἀρχίσαμε ὅλοι νὰ λαβαίνουμε ζωή.

Εἴμασταν μιὰ μεγάλη παρέα ἀπὸ κυρίους, κυρίας, ἀγόρια, δεσποινίδες, μαθήτριες καὶ μαθητὲς ὅταν μπήκαμε σ' ἕνα ὡραῖο μοτοράκι καὶ ξεκινήσαμε γιὰ τὸ Καραμάνι.

Ἐκεῖ πέαα ἐπισκεφθήκαμε ἕνα πολὺ μεγάλο κῆπο, μὲ ὅλα τὰ εἴδη τῶν λαχανικῶν καὶ ὀπωροφόρων δένδρων.

Νύχτα ἐπιστρέψαμε γιὰ τὰ Μουδανιὰ μὲ τὰ μαγευτικὰ τραγούδια τῶν ἐντοπίων δεσποινίδων καὶ τὸ ὡραῖο μαντολίνο ποὺ ἔπαιζε ἕνα μικρὸ παιδί.

Ξεχάσαμε τώρα τὴ ζέστη καὶ τὸ νερὸ τῆς ἡμέρας καὶ εἴχαμε ἄλλα στὸ νοῦ μας.

Καὶ τὸ χωριὸ ἄλλαξε.

Τὰ πολλὰ καὶ μεγάλα λοὺξ τῆς ἀγορᾶς ἡ θαλασσία αὔρα, ἡ μεγάλη κίνηση σοῦ ἔκαναν νὰ ξεχνᾶς κάθε πίκρα.

Θελήσαμε νὰ μείνωμε τὴ νύχτα ἐκεῖ. Δὲν τὸ κατωρθώσαμε ὅμως γιατὶ ὑπῆρχε συμφωνία μὲ τὸ σωφέρ.

Γεμᾶτο καὶ πάλι τὸ αὐτοκίνητο ἔφυγε καὶ στὰς 12 ἤλθαμε στὸ Πολύγυρο μισοκοιμισμένοι καὶ ὀνειροπολοῦντες.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Χ. ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ
μαθητὴς Γης τάξεως Γυμνασίου

ΑΝΤ. Κ. ΣΤΑΜΝΑΣ
ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΟΔΟΧΟΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν κατοίκων Ὁρμυλίας, Βατοπεδίου, Νικήτης Ἁγίου Νικολάου, Παρθενῶνος, Ν. Μαρμαρᾶ Σάρτης καὶ Συκιᾶς, ἔτι ὁ μέχρι τοῦδε Ταχυδρόμος τῆς γραμμῆς Πολυγύρου—Ἁγίου Νικολάου, ἐκτελεῖ καὶ πάλιν τακτικὰ ταξείδια πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν πολλῶν πελατῶν του, τῶν ὁποίων ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτέλεσιν πάσης παραγγελίας, εὑρισκόμενος τακτικῶς ἑκάστην Κυριακὴν εἰς Ἅγιον Νικόλαον.

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΝΟΜΑΡΧΗΝ

ΤΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ Ν. ΟΛΥΝΘΟΥ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΩΝ

Παρῆλθον 30 ἡμέραι ἀφ' ὅτου καθημερινῶς οἱ κάτοικοι τῆς Κοινότητός μας προσέρχονται εἰς τὸν κ. Πρόεδρον ἐκθέτοντες ἀρκετὰ παράπονα κατὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τῆς βοσκῆς Χρήστου Χλιάπα, ὅστις ἀντὶ τῶν διακοσίων αἰγῶν ποὺ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ βόσκῃ ἐν τῇ Κοινότητι μας ἔχει φέρει περὶ τὰ 1200 γίδια, καὶ μὴ βόσκοντα εἰς μόνον τὸ διορισμένον μέρος ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ὑπόλοιπον βοσκὴν ἡ ὁποία μένει διὰ τὰ ζῶα τῶν κατοίκων τὰ ὁποῖα ἔχουνε γίνει ἐλεεινὰ ἕνεκα τῶν ἐπανειλημμένων ἐνοικιαστῶν, οἱ ὁποῖοι κανονίζοντες τὴν δουλειάν τους μὲ τὸν πρόεδρον βόσκουν κατ' αὐτοῦ.

Ὁ κ. Πρόεδρος μας ἀντὶ τῶν ὑπολοίπων, 1000 αἰγῶν, ἅτινας ὁ κτηνοτρόφος ἔχει περιπλέον, μένη σύμφωνος ὅπως οὗτος καταβάλῃ εἰς τὸ κοινοτικὸν ταμεῖον δρχ. 3000, ἂν καὶ διὰ τὰ 200 γίδια του, ποὺ ἀνιφέρωσιν τὰ πρακτικά, πληρώνει 8000 δραχ.

Ὅλοι οἱ κάτοικοι μετὰ τῶν δυὸ συμβούλων ἐπιμένουσιν εἰς τὴν ἔξωσιν τῶν περιπλέον αἰγῶν, ἀλλ' ὁ κ. πρόεδρος ἀπαντῶν λέγει. Τώρα ποῦ ἔχω ἐγὼ τὴν μαχαίραν εἰς τὸ χέρι θὰ κάνω ὅ,τι θέλω, ἀργότερα ἂν τὴν πάρῃ ἄλλος ἂς κάνῃ ὅ,τι θέλει. Ἐπίσης καὶ καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα ἀντὶ νὰ καταρτίσῃ κατάλογον προσωπικῆς ἐργασίας καὶ καλέση τοὺς κατοίκους εἰς ἐργασίαν, ἐπερίμενε ἕως εἰς τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα, ὅτε ὁ κάθε γεωργὸς δὲν ἔχει εὐκαιρίαν οὐδὲ μίαν ὥραν τὴν ἡμέραν.

Ἐπίσης καὶ διὰ τὸ ζήτημα τῶν ἀγροφυλάκων, περὶ τοῦ ὁποίου ἔγεινε μέγας πάταγος διὰ τὰ πρόσωπα ποὺ ἀνέδειξε, καθ' ὅσον αὐτοὶ εἶναι σωματοφύλακες τοῦ προέδρου καὶ οὐχὶ φύλακες τῶν ἀγρῶν, ὅλως ἀκατάλληλα πρόσωπα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην. Ἔπειτα ἀπὸ τόσας αἰτήσεις καὶ ἀναφορᾶς πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν ἐπικρατεῖ νὰ λέγεται πῶς αἱ ἀποφάσεις τοῦ προέδρου καὶ τοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου εἶναι ἀνέκληται καὶ ἀρκετὰ ἄλλα τὰ ὁποῖα δὲν περιγράφονται.

Ὅθεν παρακαλεῖται ὁ κ. Νομάρχης ὅπως ἐλέγξῃ τὰς πράξεις τοῦ τοιούτου συμφεροντολόγου Προέδρου καὶ προβῇ καὶ εἰς τὴν ἔξωσιν τῶν ἀνωτέρω περιπλέον αἰγῶν, διότι τὰ ζῶα τῶν κατοίκων κινδυνεύουσιν καὶ ἰδίως κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐφετεινὴν καταστροφὴν ὅλων τῶν εἰδῶν μας.

Κωνσταντῖνος Κυριάκος

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΖΩΗ

Συχνὰ βλέπω ἀπὸ τὶς στῆλες τῆς «ἀγαπητῆς Παγχαλκιδικῆς» νὰ ἐκτίθενται γνῶμες, γιὰ τὸ ζήτημα τῆς χειραφέτησης τῆς γυναίκας. Τὸ ζήτημα βέβαια αὐτὸ ἔχει ἐξεταστῆ ἀπ' ὅλες τὶς πλευρές του καὶ οἱ εἰδικοὶ στηριγμένοι σὲ ἐπιστημονικὰ δεδόμενα εἶπαν καὶ τὴ τελευταία τους λέξη καὶ καθώρισαν μὲ λεπτομέρειες τὴ προοπτικὴ ποὺ θ' ἀκολουθήση τὸ ζήτημα.

Παρ' ὅλον τοῦτο ὅμως πάλι βρίσκονται πολλοὶ οἱ ὁποῖοι ὑποστηρίζουν πὼς τὸ γυναικεῖο κίνημα εἶναι μιὰ οὐτοπία βγαλμένη ἀπὸ εὐέξαπτες φαντασίες. Τοῦτο ὅμως δὲν σημαίνει τίποτε ἄλλο, παρὰ πὼς εἶναι ἀνίκανοι νὰ ἀντιληφθοῦνε τὶς βαθύτερες καὶ βασικώτερες αἰτίες ποὺ τὸ δημιούργησαν.

Κατὰ τὴ γνώμη μου ἕνα τέτοιο ζήτημα δὲν εἶναι ἁπλὸ ἀλλὰ κάτι τὸ σοβαρό, εἶναι ἕνα κοινωνικὸ φαινόμενο ποὺ προέρχεται ἀπὸ αἰτίες ποὺ βγαίνουν μέσα ἀπ' αὐτὴ τὴ κοινωνία καὶ ποὺ γιὰ νὰ σταματήση πρέπει νὰ σταματήση καὶ ἡ ἐξέλιξη τῆς κοινωνίας.

Καὶ πειὰ εἶναι ἡ αἰτία αὐτὴ ποὺ ὤθησε τὴ γυναίκα ν' ἀφίση τὸ σπίτι καὶ νὰ ριχτῆ στὴ ζωή;

Μήπως κουράστηκε στὴ κουζίνα καὶ στὸ πλυσταριό; ἢ μήπως ἀπὸ ἀλαφρομυαλιά; Ὄχι βέβαια. Ἀλλὰ νά.

Ἡ τεράστια ἀνάπτυξη τῆς βιομηχανίας κατὰ τὶς ἀρχὲς τοῦ 20ου αἰῶνα καὶ γενικὰ ἡ ἀνάπτυξη τοῦ τεχνικοῦ πολιτισμοῦ εἶχε ὡς ἐπακολούθημά του νὰ στρατολογήση ὅλες τὶς ἐργατικὲς δυνάμεις, ὄχι μονάχα τῆς γυναίκας, ἀλλὰ κι' αὐτοῦ τοῦ δωδεκάχρονου παιδιοῦ, ἀφοῦ ἴσα ἴσα οἱ τελευταῖες ἀπαιτοῦνε καὶ λιγώτερο μεροκάματο.

Καὶ ἀργότερα ὅταν ὁ παγκόσμιος πόλεμος παράλυνε τὴ παραγωγὴ μὲ τὴν ἐπιστράτευση τῶν ἐργατικῶν χειρῶν ἡ γυναῖκα ἀντικαθιστᾶ τὸν ἄντρα σ' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς βιομηχανίας. Ἀλλὰ μήπως καὶ σήμερα μὲ τὴν οἰκονομικὴ αὐτὴ ἐξαθλίωση ἡ ὁποῖα δέρνει κυρίως τὰ λαϊκὰ στρώματα εἶναι δυνατὸ ὁ ἄντρας μὲ τὸ μεροκάματό του, χωρὶς τὴ βοήθεια τῆς γυναίκας νὰ ἀντιμετωπίση τὶς δυσβάσταχτες ὑποχρεώσεις τῆς οἰκογένειας;

Λόγοι λοιπὸν ἀντικειμενικοὶ καὶ ὄχι ὑποκειμενικοὶ παράσυραν τὴ γυναίκα πρὸς στὴ ζωή.

Ἔτσι ἡ γυναίκα ριχμένη στὴ βιοπάλη καταχτάει μὲ βῆμα σταθερὸ ὅλους τοὺς κύκλους τῆς ἀνθρώπινης ἐργασίας. Γίνεται στὴν ἀρχὴ ἐργάτησα, νοσοκόμα, δασκάλα, ὁδηγεῖ ἀργότερα τὴ μηχανή, ἀποχτάει πανεπιστημιακὸ δίπλωμα καὶ τέλος τὴ βλέπουμε νὰ διδάσκη καὶ φιλοσοφία ἀκόμα καὶ νὰ καταλαμβάνη ὑπουργικὰ ἀξιώματα. Ὅλ' αὐτὰ φέρνουν τὴν οἰκονομική της ἀνεξαρτησία ἡ ὁποία τὴν βοηθῇ ν' ἀποτινάξη καὶ τὴ διανοητική της ὑποδούλωση, γιατὶ στὸ μεταξὺ καταφεύγει στὸ συνδυκᾶιο, ἀποχτάει συνδυκαλιστικὴ μόρφωση, συνειδητοποιεῖ τὰ προβλήματα ποὺ τὴν ἀπασχολοῦν, θέτει σκοποὺς καὶ ἀπαιτήσεις καὶ μὲ τὴν ὀργανωμένη της δύναμη ἐπιτυγχάνει ὥστε ἡ ἰσοπολιτεία της μὲ τὸν ἄντρα στὰ πολιτισμένα τουλάχιστο κράτη νὰ γίνῃ νομικὴ πραγματικότητα.

Μὰ καὶ πὼς νὰ δεχτοῦμε τὴ γυναῖκα ἰσότιμή μας ἀφοῦ κυριαρχοῦ με τόσους αἰῶνες ἐπάνω της;

Οἱ ἐγωϊσμοὶ ὅμως μπρὸς στὴ πραγματικότητα ὑποχωροῦν. Εἴτε τὸ θέλουμε λοιπὸν εἴτε ὄχι ἡ γυναίκα θὰ τραβήξη τὸ δρόμο της, κι' ὅσο κι' ἂν προσπαθήσουμε μὲ πιέσεις καὶ ἀφορισμοὺς νὰ ἐξαλείψωμε ἕνα κοινωνικὸ φαινόμενο παγκόσμιο, σὰν κι' αὐτό, δὲ θὰ τὸ κατορθώσουμε.

Ὁ δρόμος τῆς ζωῆς ἀνοίχτηκε διάπλατα πειὰ γιὰ τὴ γυναίκα καὶ μὲ σταθερὸ βῆμα θὰ τὸν περάση γιὰ νὰ συμβαδίση στὸ ἑξῆς μὲ τὸν ἄντρα.

Βραστά.

Σαραφιανὸς Παπαβασιλείου

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΛΑΧΤΑΡΑ

Σιμώνει ἡ ὥρα κι' ὁ καιρός, χαρά μου,
κι' ἀπόκρυφος καρδιοσωμὸς μὲ λυώνει
σὰν κῦμα δίχως ἄνεμο φουσκώνει
στὰ στενεμένα στήθια μου ἡ καρδιά μου

Λαχτάρες, τρόμοι, ἀραθυμιὲς καὶ πόνοι
μοῦ κόβουν χέρια πόδια καὶ ἤπατά μου,
κι' ὅσα δὲν πρόλαβεν ἡ ξενητειά μου
τοῦ γυρισμοῦ μου ἡ ὥρα τάποσώνει.

Τὶς νύχτες μου ἡ ἀγρύπνια μέρες κάνει
κι' ἂν φτάνῃ ὁ ὕπνος σύναυγα νὰ κλείσῃ
τὰ μάτια μου πικρῶν ὀνείρων πλάνη
μὲ πιὸ βαρειὰ καρδιὰ θὰ μὲ ξυπνήσῃ
νὰ μὴν μπορῶ στοῦ νέου τὴν ἔγνοια [τρόμου]
τὸ θλιβερὸ νὰ θυμηθῶ ὄνειρό μου.

Ι. Ν. ΓΡΥΠΑΡΗ

ΔΗΜΗΤΡΑ Κ. ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΝΗ
ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ ΟΔΟΝΤΟΓΑΤΡΟΣ

δέχεται καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10 π. μ. μέχρι τῆς 1ης μ. μ. ἐν τῷ Ἰατρείῳ της οἰκίᾳ Παπαγιαννάκη

ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΚΑ

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΠΕΡΟΝΟΣΠΟΡΟΣ

ΚΑΙ ΠΩΣ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΤΑΙ

7ον

Μηχανήματα δι' ὧν γίνεται ἡ διανομὴ τῶν ἀλάτων τοῦ χαλκοῦ.

Ὅσον ἀφορᾷ διὰ τὰς κόνεις, χρησιμοποιοῦμεν ἁπλῶς τὰ ἴδια θειαφιστήρια, εἴτε τῆς χειρὸς εἴτε τὰ μεγαλείτερα, τὰ ὁποῖα φέρει ὁ ἐργάτης ἐπὶ τῆς ράχεώς του, τὰ ὁποῖα χρησιμοποιοῦμεν καὶ διὰ τὰ θειαφίσματα διὰ θείου.

Διὰ τοὺς ὑγροὺς πολτούς, διὰ τοὺς ὁποίους εἰς τὰς ἀρχὰς ἐχρησιμοποίουν ἁπλῶς κοινὰ σαρώματα, ἐπενόησαν καὶ ἔχουν θέσει εἰς ἐφαρμογὴν πολὺ τελειοποιημένα. Τὰ μηχανήματα ταῦτα πρέπει νὰ εἶναι στερεά, νὰ μὴ εἶναι πολύπλοκα, ἀλλὰ νὰ λύωνται καὶ νὰ δένωνται εὐκόλως, νὰ εἶναι εὔκολα εἰς τὴν χρῆσίν των καὶ νὰ ἐκτοξεύουν τὸ ὑγρὸν ὅσον τὸ δυνατὸν λεπτότερον καὶ μὲ κάποιαν πίεσιν, διὰ νὰ προσκολλᾶται καλλίτερον ἐπὶ τῶν φύλλων καὶ λοιπῶν ὀργάνων τῆς ἀμπέλου. Ὑπάρχουν σήμερον τοιοῦτοι ψεκαστῆρες, οἱ ὁποῖοι:

1) εἶναι μικροὶ καὶ φέρονται ἐπὶ τῆς ράχεως τοῦ ἐργάτου· εἶναι οἱ ψεκαστῆρες τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ ἔχουν ὅλοι οἱ μικροὶ ἰδιοκτῆται. Ὁ ἐργάτης ἔχει πάντοτε τὴν μίαν ἐκ τῶν δύο χειρῶν, τὴν δεξιάν, ἀπασχολημένην διαρκῶς διὰ νὰ ἐργάζεται τὴν ἀντλίαν, διὰ δὲ τῆς ἄλλης χειρίζεται τὸν σωλῆνα τῆς ἐκτοξεύσεως τοῦ πολτοῦ. Διὰ τῶν ψεκαστήρων τούτων ἕνας καλὸς ἐργάτης δύναται νὰ ραντίσῃ καλῶς 5—6 στρέμματα ἡμερησίως.

2) Οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦνται ἀπὸ 2 κυλίνδρους ἐκ χαλκοῦ, στερεωμένους ὁριζοντίως ἐπὶ ἑκάστης πλευρᾶς ἑνὸς σάγματος ἵππου, τῇ βοηθείᾳ μιᾶς ἀντλίας συμπιέζομεν ἐντὸς τῶν κυλίνδρων κατ' ἀρχὰς ἀέρα μέχρις ὅτου τὸ ἐπ' αὐτῶν μανόμετρον δεικνύει 1 1)2 ἀτμοσφαίρας πίεσιν. Διὰ τῆς ἰδίας ἀντλίας τῆς ὁποίας τὸν ἀπορροφητικὸν σωλῆνα τοποθετοῦμεν ἐντὸς δοχείου περιέχοντος πολτὸν χαλκοῦ, ἀποστέλλομεν πολτὸν ἐντὸς τῶν κυλίνδρων, μέχρις ὅτου τὸ μανόμετρον δείξῃ πίεσιν 3 ἀτμοσφαιρῶν. Εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν ὁ ψεκαστὴρ εἶναι εἰς θέαιν νὰ λειτουργήσῃ. Ἀνοίγομεν ἀκολούθως τὴν στρόφιγγα καὶ ἀφήνομεν τὸ ὑγρὸν νὰ ἐξέρχηται δι' ἑνὸς συστήματος ἐκτοξευτικοῦ διπλοῦ, ὄπισθεν τοῦ ἵππου ραντίζομεν ταυτοχρόνως δύο σειρὰς κλημάτων.

Ὅταν ἐκ τῶν ἐκτοξευτικῶν σωλήνων ἀρχίζῃ νὰ ἐξέρχηται ἀὴρ δηλ. ὅταν τὸ μονόμετρον δεικνύῃ 1 1)2 ἀτμόσφαιραν κλείομεν τὴν στρόφιγγα καὶ ἐπαναγεμίζομεν τοὺς κυλίνδρους διὰ πολτοῦ μόνον, διότι ἡ πίεσις τοῦ ἀέρος δὲν ἀπωλέσθη. Διὰ τῶν ψεκαστήρων τούτων δυνάμεθα νὰ ραντίσωμεν 40 καὶ πλέον στρέμματα ἡμερησίως;

Τὸ σύστημα τοῦτο εἶναι πρακτικὸν καὶ πλεονεκτικὸν διότι ἐκτὸς τῆς μεγάλης ἐκτάσεως τὴν ὁποίαν δυνάμεθα νὰ ραντίσωμεν ἡμερησίως τὸ ὑγρὸν ἐκτοξεύεται μετὰ μεγαλητέρας πιέσεως ἐπὶ τῶν φύλλων καὶ τῶν ἄλλων ὀργάνων καὶ προσκολλᾶται καλλίτερον ἐπ' αὐτῶν. Τὸ σύστημα τοῦτο εἶναι δυνατὸν νὰ εἰσαχθῇ καὶ παρ' ἡμῖν καὶ νὰ δώσῃ πολὺ καλὰ ἀποτελέσματα ἐν τῇ πράξει.

3) Ἐκτὸς τῶν δύο ἀνωτέρω περιγραφέντων συστημάτων ἔχομεν σήμερον καὶ ψεκαστῆρας μεγάλους φερομένους ἐπὶ δύο τροχῶν συρομένους ὑπὸ ἑνὸς ἵππου. Οἱ τροχοὶ πρέπει νὰ διέρχωνται εἰς τὸ κενὸν μεταξὺ δύο γραμμῶν. Ἐκ τοῦ ἑνὸς τῶν τροχῶν δίδεται διὰ συστήματος ὀδοντωτῶν μικρῶν τροχῶν κίνησις εἰς τὴν ἀντλίαν ἥτις ἐφ' ὅσον σύρεται πρὸς τὰ ἔμπρὸς ὁ ψεκαστὴρ ἐξασφαλίζει τὴν πίεσιν. Τὸ ὑγρὸν ἐξαποστέλλεται διὰ σωλήνων δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ διὰ 3 δακτυλιθρῶν αἵτινες διαβρέχουν ἐκ τῶν ἄνω πλαγίων καὶ κάτω ἑκάστην σειρὰν κλημάτων διὰ πολτοῦ. Δι' αὐτῶν ραντίζομεν 60—80 στρέμματα ἡμερησίως πλὴν δυστυχῶς εἶναι ἀδύνατον νὰ κυκλοφορήσουν μεταξὺ τῶν ἀμπελώνων μας ὡς εὑρίσκονται σήμερον φυτευμένοι.

Πῶς πρέπει νὰ γίνωνται τὰ ραντίσματα.

Τὸ ράντισμα εἶναι ἀληθὲς ὅτι εἶναι μία ἀπὸ τὰς σπουδαιοτέρας ἐργασίας τοῦ ἀμπελῶνος. Πράγματι εἰς τὶ θὰ ὠφελήσῃ ἐὰν κλαδεύσωμεν καλῶς σκάψωμεν καλῶς καὶ ἐν γένει ἐκτελέσωμεν ὅλας τὰς ἄλλας ἐργασίας τοῦ ἀμπελῶνος καλῶς, καὶ δὲν προστατεύσωμεν τὰς σταφυλὰς ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν; Εἶναι μία ἐργασία μεγάλης ἐμπιστοσύνης καὶ διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ τὴν ἐμπιστευώμεθα εἰμὴ μόνον εἰς ἐργάτας ἐπιδεξίους καὶ εὐσυνειδήτους. Ἡ ἐργασία αὕτη πρέπει τὰ γίνεται ταχέως καὶ καλῶς. Ἡ ἐργασία αὐτὴ λερώνει καὶ κουράζει ὑπερβολικὰ καὶ διὰ τοῦτο θεωρεῖται ἀπὸ τὰς πλέον ἀντιπαθητικὰς διὰ τὸν ἀμπελουργὸν ἐργάτην. Ὅταν ὁ ἐργάτης εἶναι ἀσυνείδητος καὶ βαδίζῃ ταχέως καὶ μὲ ἀνεπαρκῆ πίεσιν τότε τὸ ὑγρὸν χύνεται εἰς ὡρισμένα σημεῖα. Διὰ νὰ προφυλάσσηται ἡ ἄμπελος ἀπὸ τὸν περονόσπορον πρέπει ἐφ' ὅλων τῶν ὀργάνων της νὰ ὑπάρχῃ μία παρακαταθήκη ἀπὸ ἄλατα χαλκοῦ, ὥστε ἡ ἐπερχομένη βροχὴ νὰ διαλύῃ εὐκόλως τὸ μικρὸν αὐτὸ ποσοστὸν τοῦ χαλκοῦ τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπαραίτητον διὰ νὰ δηλητηριάσῃ τὰ σπόρια τοῦ περονοσπόρου.

(Ἀκολουθεῖ)

"ΠΑΓΧΑΛΚΙΔΙΚΗ,,
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
ΑΘ. Γ. ΚΑΡΑΓΚΑΝΗΣ

Ἐτησία συνδρομὴ δραχ. 60
Ἐξωτερικοῦ λίρ. Ἀγγλίας 1)2

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ἐπὶ γενικῶν ζητημάτων δωρεάν.

Ξέναι δημοσιεύσεις, πλειστηριασμοί, ἀγγελίαι κλπ. 5 δραχ. κατὰ στίχον διὰ μίαν δημοσίευσιν.

Διὰ δύο ἢ περισσοτέρας δημοσιεύσεις 3 δραχ. κατὰ στίχον.

Ἡ ἀξία πάσης δημοσιεύσεως προπληρώνεται.

Χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΘΕΡΙΝΗ ΕΣΠΕΡΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Τὸ χωριὸ εἶνε τώρα ἐγκαταλελειμμένο. Ἄνδρες καὶ γυναῖκες σκυμμένοι ἀπ' τὸ πρωῒ ἕως τὸ βράδυ θερίζουν ἀκατάπαυστα, σὰν νὰ μὴ τοὺς κουράζη τὸ πολυκούραστο θέρισμα μὲ τὴν ἀνυπόφορη ζέστη, τὴν ἐκνευριστικὴ καὶ θανατικὴ αὐτὴ ζέστη,..

Ἀλλὰ νά, πάλι βρεθήκαμε στὸ ψυχοράγημα τῆς ἡμέρας.

Ὁ ἥλιος κοὐρασμένος ἀπὸ τὸ πολύωρο ταξεῖδι του ἔχει γύρει γιὰ νὰ ξεκουρασθῆ. Καὶ ἐνῶ ἕως τώρα τὸ πᾶν φαίνεται κοιμώμενο ὑπὸ τὴν θερμότητα τοῦ διάπυρου ἥλιου, ποὺ ἔριπτε κάθετα σχεδὸν τὶς ζωηρές του ἀκτῖνες, ἕνας θόρυβος στιγμιαῖος διακόπτει τὴν ἡσυχία. Εἶναι ὁ μυκηθμὸς ἀγελάδας ποὺ βόσκει πέραν μακρὰν στὸ ἀπεριόριστο βάθος τῶν χαραφιῶν. Οἱ τελευταῖες ἀκτῖνες πίπτουν τώρα πλάγια πάνω στὸν ὁπόλευκο τάπητα τῶν χωραφιῶν, ποὺ τὰ στάχυά μὲ τὸ ἐλαφρὸ ἀγεράκι σχηματίζουν τὰ ὁλόχρυσα ἐκεῖνα κύματα, ἕνα τόσο παραστατικὸ θέαμα, ποὺ τὸ ἀνθρώπινο μυαλὸ ἀφίνει κάθε λογισμὸ γιὰ νὰ ξεκουρασθῆ καὶ ἀπολαύση μιὰ τόση εὐχάριστη καὶ φυσικὴ ἁρμονία. Ἕνα ἐλαφρὸ ἀγεράκι σηκώνεται, ἀγέρι ποὺ χαϊδεύει μὲ γλυκα καὶ φιλάει μὲ λαχτάρα τὶς ὀφηλὲς τῶν δένδρων. κορυφὲς καὶ ποὺ στὸ κάθε γλυκοχάϊδεμά του γέρνουν τὰ κλαδιὰ μ' ἀνέκφραστη εὐθυμία.

Οἱ χρυσορόδινες τοῦ ἥλιου ἀποχρώσεις ἀκολουθοῦν καὶ στὴ θέση των ἕνα ὁλοκόκκινο χρῶμα ἀρχίζει ν' ἁπλώνεται καὶ νὰ χαϊδεύη τὸ στερέωμα. Ὑπὸ τὴν εὐχάριστη τῆς δύσης λάμψη τὸ χωριὸ πληροῦται καὶ πάλιν ἀπὸ ζωηρότητα καὶ εὐθυμία.

Πάνω στὰ κάρα οἱ εὔθυμες χωριατοποῦλες ἀφίνουν γιὰ μιὰ στιγμὴ τὶς γλυκεῖες των φωνὲς νὰ ξεφύγουν, ἐνῶ ἕνα σιγανὸ τραγοῦδι ἀρχίζει ν' ἀκούεται πολὺ εὐχάριστα.

Καὶ σε λιγάκι ἡ ἡμέρα ἀφίνει τὰς ἀναμνήσεις της γιὰ νὰ τὴν διαδεχθῆ ἡ νύχτα, ἡ πάντα μελαγχολικὴ αὐτὴ παρθένα, ντυμένη μέσα στὰ κρέπια τοῦ μαύρου κι' ἄλυτου μυστηρίου...

(Πορταριὰ) ΝΙΚ. ΧΑΛΚΙΑΣ

ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ
ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΒΑΛΤΗΣ

Τὴν 18ην Μαΐου αἱ δύο ἀνώτεραι τάξεις τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου Βάλτης συνοδευόμεναι ἀπὸ τὸν διευθυντὴ τοῦ σχολείου κ. Ἀ. Ἀναγνωστάκην καὶ τὴ διδασκάλισσα κ. Κωνστία Μαυρουδῆ ἐξέδραμον στὸ φανάρι τοῦ Ποσιδείου ὅπου εἶδον τὸν φάρον καὶ διδάχθηκαν τὴ λειτουργία του. Ἐπίσης ἀπέκτησαν καὶ σαφῆ ἰδέαν τοῦ ἀλεξικεραύνου διότι μόνον ἐκεῖ ὑπάρχει τοιοῦτον ἐν Κασσάνδρα.

Τὴν 3ην Ἰουνίου αἱ ἴδιαι τάξεις καὶ μὲ τοὺς ἴδιους δασκάλους ἐξέδραμον εἰς Μυριόφυτον ἔνθα εἶδον τὰ ἐρείπια τῆς ἀρχαίας Ὀλύνθου. Τὴν ἑσπέραν διενυκτέρευσαν εἰς Ν. Ποτίδαιαν, τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι εὐγενέστατα φερόμενοι πῆραν τοὺς μαθητὰς στὰ σπίτια των, καὶ τοὺς φιλοξένησαν. Ἐννοεῖται τὴν εἰσήγηση γιαυτὸ τὴν ἔκαμε ὁ διευθυντὴς τοῦ σχολείου Ν. Ποτιδαίας κ. Κωνστῖνος Μελᾶς ποὺ καὶ αὐτὸς καὶ ἡ διδασκάλισσα δις Διβάρη ἐδείξαν ἀφάνταστη προθυμία νὰ φανοῦν χρήσιμοι στὸ φιλοξενούμενο σχολεῖο.

Καὶ ἀπὸ τὶς δυὸ αὐτὲς ἐκδρομὲς τὰ παιδάκια εὐχαριστήθηκαν καὶ ὠφελήθηκαν πάρα πολὺ διότι διδάχθηκαν χίλια δυὸ πράματα.

Κ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ
ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

ΠΩΣ ΦΘΑΣΑΜΕ ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

Ἤτανε Σάββατο 4 Ἰουνίου ὅταν ξεκινήσαμε γιὰ τὴν ἐκδρομή μας στὸ Ἅγιον Ὄρος. Τὸ αὐτοκίνητο ἀπὸ ὁποῖο ἀνεβήκαμε 12 μαθηταὶ τῆς Δ' καὶ ΣΤ' τάξης μὲ τὸν Γυμνασιάρχην μας κ. Παπαγιάννου καὶ τοὺς Καθηγητάς μας κ. κ. Σταυρόπουλον καὶ Κουτσοῦκον, ἄρχισε ν' ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸ Πολύγυρο μὲ κατεύθυνση τὸν Ἅγιο Νικόλαο, ὅπου φθάσαμε ὕστερα ἀπὸ τρεῖς ὥρες δηλαδὴ κατὰ τὶς 4 τὸ ἀπόγευμα.

Ἐκεῖ χάρις στὴ φροντίδα τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος τοῦ χωρίου καὶ τῶν δημοδιδασκάλων, περάσαμε κείνη τὴ βραδυὰ στὰ φιλόξενα σπίτια τῶν χωρικῶν. Τὴ Κυριακὴ πρωῒ-πρωῒ ἀφοῦ κατεβήκαμε στὴ παραλία ποὺ ἀπέχει σχεδὸν μισὴ ὥρα ἀπὸ τὸ χωριό, ἐπιβιβασθήκαμε σ' ἕνα μικρὸ βενζινόπλοιο ποὺ μᾶς περίμενε ἐκεῖ, τὸ ὁποῖο ἀμέσως ἄρχισε νὰ τρέχη διασχίζον τὰς γαλανὰ νερὰ τοῦ Σιγγιτικοῦ καὶ ἀφίνοντας πίσω του ἕνα σύλλακι ἀπὸ ἀφρό. Ἀπεναντί μας ὁ ὁρίζοντας ποὺ ἐχρύσιζε μᾶς προμηνοῦσε τὴν ἀνατολὴ τοῦ ἥλιου. Λίγα συννεφάκια χρυσοκόκκινα στὸ μέρος ἐκεῖνο ἐφαίνοντο σὰν χρυσιστολισμένοι δορυφόροι ποὺ περίμεναν τὸ βασιλιᾶ τους, ὁ ὁποῖος δὲν ἄργησε ν' ἀναφανῆ, ἀναβαίνον τας καμαρωτὸς πρὸς τὸ στερέωμα καὶ σκορπίζοντας παντοῦ τὶς φωτινὲς τοῦ ἀκτῖνες.

Ὅλα ἐχρύσιζαν. Τὰ πρόσωπά μας εὔθυμα καὶ ζωηρὰ καθὼς ἤτανε ἀπὸ τὴ χαρά, ἔπαιρναν τώρα κάποια ἐκφραστικώτερη ροδοκόκκινη μορφή.

Ἡ θάλασσα τοῦ Σιγγιτικοῦ ξαπλωμένη μπροστά μας ἥσυχη, χωρὶς τὴν παραμικὴ κίνηση, ἔμοιαζε μὲ τεράστιο καθρέφτη, στὸν ὁποῖον ἡ ἀκτῖνες τοῦ ἥλιου ποὺ χτυποῦσαν ἐπάνω, σχημάτιζαν μιὰ λευκὴ ἀστραφτερὴ γραμμή. ἀπὸ τὴν ἄκρη τῆς πρὸς τὴν ἀνατολὴ θάλασσας μέχρι μπροστά μας.

Ἀπέναντι στὸ βάθος τὰ βουνὰ τοῦ Ἄθω, φαίνονται θαμπά, σὰν νὰ εἶναι σκεπασμένα μὲ πυκνὸ στερέωμα ἀσπρογάλαζης καταχνιᾶς. Ὅσο ὅμως πλησιάζομε καὶ φαίνονται καθαρώτερα. Ὁ ἥλιος ἔχει ψηλώσει τώρα ἀρκετὰ καὶ ἡ ἄσπρη ἐκείνη γραμμὴ ἀντικαταστάθηκε ἀπὸ κάτι μικρότερες ἀνταναχλάσεις, διασκορπισμένες μέσα στὰ γαλανὰ νερά, ἄσπρες καὶ ἀκτινοβόλες σὰν διαμάντια, ὅμορφες μὲ τ' ἀστέρια τ' οὐρανοῦ, ποὺ παίζουν, κατὰ τὶς αἴθριες καλοκαιρινὲς νύχτες στὸ ἄπειρο χάος.

Ὅταν πλησιάσαμε τὴ χερσόνησο ἀρκετά, ἀντικρύσαμε τὴ πρώτη Σκήτη. Λίγαμικρὰ ταπεινὰ σὰν τοὺς μονάχους σπητάκια, ἀνάμεσα σ' ἐλιές, ἀμπέλια καὶ ἄλλα ὀπωροφόρα δένδρα, τὰ ὁποῖα εἶναι οἱ μόνοι τροφοδόται τῶν μοναχῶν, ἀποτελοῦσαν τὴν ἐρημικὴ κατοικία.

Μιὰ ἱερὴ γαλήνη βασίλευε χύρω της. Ἡ ὄρεξή μας τώρα πιὰ καὶ ἡ ἀνυπομονησία μας νὰ φτάσουμε ἐκεῖ καὶ νὰ πατήσουμε τὸ ἱερὸ βουνὸ κορυφώθηκε. Πήραμε τὰ κιάλια ποὺ εἶχε μαζύ του ἕνας μαθητὴς καὶ προσπαθούσαμε ἀπὸ μακρυὰ νὰ ἰδοῦμε, τί μέρος εἶναι τέλος πάντων αὐτὸ ποὺ ἔχει τόσους θαυμαστὰς, ποὺ τόσοι ἄνθρωποι περιφρονοῦν τὰ κοσμικὰ καὶ τρέχουν νὰ κλεισθοῦν στὶς ἐρημικὲς κατοικίες, ποὺ εἶναι σκορπισμένες στοὺς κόλπους τῶν ὡραίων του δασῶν!

Ἀλλὰ νά! σὲ λίγο τὸ μοτοράκι μας ποὺ γλυστροῦσε γοργὰ πάνω ἀπὸ τὰ ἥσυχα νερά, σταμάτησε γιὰ ν' ἀποβιβαστοῦμε στὸ πρῶτο μοναστῆρι τοῦ Δοχειαρίου. Τὰ μάτια μας ἤτανε καρφωμένα ἐπάνω του δὲν χορταίναμε νὰ τὸ βλέπουμε. Οἱ μοναχοὶ μᾶς ὑπεδέχθηκαν μὲ μεγάλη καλωσύνη καὶ μᾶς περιποιήθηκαν μὲ μιὰ πραγματικὴ χριστιανικὴ ἀγάπη (ὄχι μόνο ἐδῶ ἀλλὰ παντοῦ ὅπου πήγαμε), τὴν ὁποία ἴσως γιὰ πρώτη φορὰ συναντούσαμε. Λείπει ἀπὸ δῶ ὁ θόρυβος τῆς πόλης καὶ τὰ κακοποιά της στοιχεῖα καὶ βασιλεύει μιὰ θεία ἡσυχία. Τώρα καταλάβαμε, ὅτι πραγματικὰ πατούσαμε ἅγια χώματα....

Κ. Γ. ΠΑΠΑΡΓΥΡΙΟΥ
Μαθητὴς Δ' τάξεως Γυμνασίου

ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

Εἶναι δύο λέξεις αἱ ὁποῖαι τώρα τελευταίως ἠλεκτρίζουν καὶ μαγεύουν τοὺς πάντας καὶ ἰδίως τοὺς νεαροὺς σπουδάζοντας τῶν Γυμνασίων ἢ τῶν Πανεπιστημίων.

Καὶ ἐνῶ προηγουμένως ἐλάχιστον ἐπεσκέπτοντο τὸ ἀπέραντον αὐτὸ μουσεῖον τῆς Βυζαντινῆς τέχνης καὶ ἐθαύμαζον τὴν τέχνην, τὴν ὑπομονὴν καὶ τὴν καρτερικιότητα τῶν μονοχῶν, τώρα ἀρχίζουν νὰ τὸ ἐπισκεπτωνται πολλοὶ καὶ μὲ μεγαλύτερον ἐνδιαφέρον. Διότι δὲν βλέπουν μόνον τὰ ἀρχαῖα κειμήλια, τὰ ὁποῖα ἐπὶ τόσους αἰῶνας ὑπὸ τῶν θεοσεβῶν μοναχῶν διετηρήθησαν εἰς οἵαν κατάστασιν εὑρίσκονται σήμερον, δὲν βλέπουν μόνον τὰ μέρη εἰς τὰ ὁποῖα πολλοὶ ἐκ τῶν ἁγίων ἐπέρασαν τὴν ζωήν των, ἀλλὰ καὶ θαυμάζουν τὴν λαμπρὰν καὶ ὡραίαν φύσιν ἡ ὁποῖα καλύπτει τὴν χερσόνησον τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Μία φύσις ἡ ὁποία εἰς ἐλάχιστα μόνον μέρη τοῦ κόσμου εὑρίσκεται, διάσημη ὁλόκληρα ἀπὸ κωστανέας αἱ ὁποῖαι μὲ τὰ κίτρινά των λουλούδια φαίνονται ἀπὸ μακρυὰ ὡς ἀνθοδέσμαι ἢ μία πλησίον τῆς ἄλλης.

> Λόγῳ πληθώρας ὕλης ἀναβάλλεται ἡ συνέχεια
> **Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ ΤΟΥ 21 Διὰ τὸ προσεχές.**

Εἰς τὰ διάσημα τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἡ φύσις ἔχει δείξει ὅλην της τὴν δύναμιν ὅλην τὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ τὴν ὡραιότητά της. Μέσα δὲ εἰς αὐτὰ τὰ μαγευτικὰ διάσημα τῶν λεπτοκαρυῶν εὑρίσκονται διασκορπισμένα τὰ κελλία τῶν ἐρημητῶν οἱ ὁποῖοι ἐνοφσαντες τὴν ματαιότητα τοῦ κόσμου ἐκλείσθησαν εἰς τὰ ἐρημητήριά των καὶ διάγουν μίαν ζωὴν ἐντελῶς ἀσκητικὴν καὶ μοναχικήν.

Πολλοὶ ὅμως ἐξ αὐτῶν ὀλιγώτερον ἀγαπῶντες τὴν ἐρημίαν, ἔκτισαν τὰ κελλία των τὸ ἕνα πλησίον τοῦ ἄλλου καὶ οὕτω ἀπετέλεσαν μίαν μικρὰν πολίχνην ὀνομαζομένην σκήτην.

Ἐκτὸς τῶν σκητῶν ὑπάρχουν κατὰ μῆκος τῆς παραλίας αἱ ἱεραὶ μοναὶ αἱ ὁποῖαι ἀπὸ μακρὰν φαίνονται ὡς συμπλέγματα πολλῶν κτιρίων ἐνιὸς τῶν ὁποίων διαιτῶνται οἱ μόναχοί. Τὰ διάσημα ὅμως αὐτὰ δὲν ἐπεκτείνονται πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις ἀλλὰ προχωροῦντας πρὸς τὴν νοτίαν πλευρὰν τῆς Χερσονήσου βλέπομεν ὀλίγον καὶ ὀλίγον νὰ ὑποχωροῦν τὰ δάση καὶ νὰ ἀντικαθίστανται ὑπὸ βράχων ἀγόνων καὶ ἀποτόμων.

Ὕψος καταλαμβάνει τὸν ἄνθρωπον, ὅταν στρέψη τὸ βλέμμα του καὶ ἀτενίση τοὺς βράχους, οἱ ὁποῖοι ὑψοῦνται εἰς σεβαστὸν ὕψος ἀπὸ τῆς θαλάσσης. Καὶ ὅμως καὶ εἰς τὰ ἀπόκρημνα αὐτὰ μέρη, εἰς τὰ ὁποῖα μόνον οἱ ἀετοὶ δύνανται νὰ κατοικήσουν χωρὶς νὰ ἔχουν τὸν φόβον νὰ κρημνισθοῦν, καὶ εἰς τὰ ὕψη αὐτὰ ὑπάρχουν σὰν φωλιὲς ἀετῶν μικρὰ καλυβάκια, εἰς τὰ ὁποῖα κλεισμένοι ὁλόκληροι τὴν ζωήν των πολλοὶ ἐπιστήμονες μελετοῦν καὶ σπουδάζουν περιφρονήσαντες τὴν ζωὴν καὶ τὴν κίνησιν τῶν πόλεων.

Τὸ Ἅγιον Ὄροσκατέστη τὸ κεντρον τῆς ἀρχαίας Βυζαντινῆς τέχνης. Εἰς αὐτὸ φυλάσσονται ὅλα τὰ ἀρχαῖα συγγράμματα τὰ ὁποῖα μὲ ἀφάνταστον ἐπιμέλειαν καὶ ὑπομονὴν ἐκαλίγραφοῦν καὶ τὰ ἔγραφον οἱ μοναχοὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

Εἰς τὰ θησαυροφυλάκια τῶν διαφόρων μονῶν φυλάσσονται πολλὰ δῶρα Βυζαντινῶν καὶ Σέρβων αὐτοκρατόρων μεγίστης ἀξίας καὶ ἄμφια εἰς ἀρίστην κατάστασιν, καὶ γενικῶς τὸ Ἅγιον Ὄρος ἤτο, εἶναι καὶ θὰ εἶναι τὸ μουσεῖον ὁλοκλήρου τοῦ Βυζαντινοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς τέχνης.

Δούκας Χρ. Δούκας
Μαθητὴς ΣΤ' τάξεως Γυμνασίου

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΑΡΝΑΙΑΣ

Εἰς τὸ φύλλον τῆς 12ης τρέχοντος ἐδημοσιεύθη διατριβὴ κάποιου κυρίου «Διαβάτου» ὅστις δὲν γνωρίζω ὑπὸ ποίων λόγων ὁρμώμενος ἠθέλησε νὰ κτυπήση πολὺ σκληρὰ καὶ ἄδικα τὴν δρᾶσιν τοῦ ἐν τῇ κωμοπόλει μας Συλλόγου Ἑλληνίδων Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων.

Εἶμαι ὑποχρεωμένος χάριν τῆς ἀληθείας ὑπὲρ τῆς ὁποίας κόπτεται ὁ συντάξας τὴν διατριβὴν νὰ γράψω μερικὰ ὡς γνωρίζων τὴν πραγματικὰν δρᾶσιν τοῦ ἀνωτέρω Συλλόγου καὶ διὰ τὸν λόγον ὅτι πᾶς ἀμερόληπτος κριτὴς ὀφείλει νὰ προστατεύει παρόμοια Σωματεῖα ἀπὸ τὰς συκοφαντικὰς ἐκστρατείας διαφόρων ὑπόπτων ἀτόμων.

Εἶναι παγκοσμιολογούμενον ὅτι ὁ Σύλλογος τῶν Ἑλληνίδων ἀφ' ἧς ἡμέρας παρέλαβε τὴν διεύθυνσίν του ἡ «ἐκ Κωνσταντινουπόλεως Κυρία» ὡς τὴν ἀποκαλεῖ ὁ κύριος «Διαβάτης» καὶ τὴν ὁποίαν διεύθυνσιν παρέλαβε λέγει «αὐθαιρέτως» ἐνῷ ὡς ἐξηκρίβωσα ἐξελέγη διὰ ψήφου, ἔχει νὰ ἐπιδείξη δρᾶσιν ἀσκετὰ καρποφόρον μὴ δυναμένην νὰ συγκριθῆ ἂν θέλωμεν νὰ εἴμεθα πράγματι ἀμερόληπτοι μὲ τὴν δρᾶσιν τῆς Κυρίας Λαχωβίρη τὴν ὁποίαν τόσον ἐγκωμιάζει ὁ συντάκτης τῆς διατριβῆς.

Κατώρθωσε νὰ χορηγήση ἐνδύματα καὶ ὑποδήματα εἰς ἀρκετὰ γυμνὰ καὶ τρεμουλιασμένα πτωχὰ παιδιὰ κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων, νὰ χορηγήση χρηματικὰ βοηθήματα εἰς πλείστας ἀπόρους οἰκογενείας καὶ τὸ σπουδαιότερον πάντων νὰ κατορθώση μὲ τὰ ἐντελῶς πενιχρὰ μέσα τὰ ὁποῖα διαθέτει καὶ μὲ βοηθὸν μόνον τὴν χαλυβδίνην θέλησιν τῆς κ. Προέδρου καὶ τῶν μελῶν τοῦ Σωματείου νὰ ἐξασφαλίση τὸ μεσημβρινὸν γεῦμα ὀγδοήκοντα καὶ πλέον φτωχῶν μαθητῶν.

Θὰ ἤθελα νὰ μὴ εἶχα νὰ ἀπαντήσω εἰς τὸν ὑπὸ ψευδώνυμον κρυπτόμενον συντάκτην ἀλλὰ εἰς τὸν πραγματικὸν τοιοῦτον διὰ νὰ τοῦ ἐρωτήσω ἐὰν μετέβη ποτὲ νὰ ἐπισκεφθῆ τοὺς μαθητὰς τὴν ὥραν τοῦ συσσιτίου διὰ νὰ ἀντιληφθῆ τὸ ἐκλεκτὸν καὶ ἱκανοποιητικὸν τοῦ παρεχομένου συσσιτίου καὶ ὄχι νὰ γράφη ὅλως ἀβασανίστως περὶ τῆς παροχῆς μόνον «ἀποβουτυρωμένου τυροῦ» διότι νομίζω ὅτι δὲν δυνάμεθα διὰ τοῦτο νὰ κατακρίνωμεν τὸν Σύλλογο διότι ἐχορήγησε μίαν ἢ δύο φορὰς ἀποβουτυρωμένον τυρὸν ὁ ὁποῖος δὲν λείπει οὐδὲ ἀπὸ τὸ χορηγούμενον εἰς τὸ Στράτευμα συσσίτιον.

Μὲ τὰ πενιχρὰ μέσα ὡς καὶ ἀνωτέρω ἀναφέρωμεν τὰ ὁποῖα διαθέτει ὁ Σύλλογος δὲν δύναται νὰ χορηγῇ καθημερινῶς κοτόπουλο καὶ ἐντοράδες γιὰ νὰ ἱκανοποιήση τὸ μάτι τοῦ ψευδονυμογράφου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς κρίσεις του διὰ τὴν Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου Καν Κοντοπούλου τὴν ὁποίαν θέλει νὰ παρουσιάση ὡς ἐντελῶς ξένην πρὸς τὴν κωμόπολιν, ἂς γνωσθῇ ὅτι τυγχάνει κυρία τοῦ ἀειμνήστου ἰατροῦ Κοντοπούλου τοῦ ἐπὶ πολλὰ ἔτη διατελέσαντος ἰατροῦ τῆς Ἑταιρείας τῶν Μεταλλείων Κασσάνδρας ἐπὶ πλέον δὲ ἀνεψιὰ ἐπ' ἀδελφῆ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. κ. Σωκράτους.

Ὁ ἠθικὸς δὲ χαρακτὴρ αὐτῆς καὶ ἡ ἀγάπη καὶ στοργὴ μεθ' ἧς περιβάλλει τὰ ἄπορα παιδιὰ τῆς κωμοπόλεως μας εἶναι εἰς πάντας γνωστός.

Παρουσιάζεται ὅμως ὁ κύριος «Διαβάτης» μέγας ἠθικολόγος ὅταν εὑρίσκει ἀρκετὰ τρωτὸν διὰ τὸν Σύλλογον διότι μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας Λειτουργίας τὴν ὁποίαν ἐτέλεσε διὰ τὴν ἐπέτειον τῆς ἑορτῆς του εἰς τὸ ἐξωκκλήσιον τῆς Ἁγ. Παρασκευῆς ἐπεδόθη μέσα στὴ χαρὰ τῆς μαγευτικῆς τοποθεσίας εἰς ἕνα ἀθῶο γλέντι μὲ Ἑλληνικοὺς χοροὺς καὶ Ἑλληνικὰ τραγούδια καὶ τὸ ὁποῖον γλέντι θεωρεῖ εἰς τὸν «ἀντικείμενον σκοπὸ» τῆς μεταβάσεως τοῦ Συλλόγου εἰς τὸ ἀνωτέρω ἐξωκκλήσιον.

Τέτοια στενοκεφαλιὰ δὲν φαντάζομαι κανεὶς νὰ τὴν ἔχει πολὺ δὲ περισσότερον δὲν ἔπρεπε νὰ ἔχη ὁ συντάξας τὴν διατριβὴν ὅστις ἀσφαλῶς θὰ εἶναι ἀρκετὰ μορφωμένος.

Κλείων τὴν παροῦσαν μου θεωρῶ ὑποχρέωσιν νὰ ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου καὶ τὸν θαυμασμόν μου διὰ τὴν καρποφόρον καὶ Χριστιανικὴν δρᾶσιν τῶν Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων τοῦ Συλλόγου, εὐλόμενος ὅπως παύση νὰ συκοφαντῆται Σύλλογος ἐκ μέρους οἱουδήποτε Κυρίου ἔχοντος ἐς τὸ ἐνεργητικὸν τόν τοιοῦτον παρελθόν.

Ἀλ. Β. Ἀλεξάνδρου

ΝΕΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Εὐχαρίστως ἀναγράφομεν ὅτι ὁ ἐκ Πολυγύρου κ. Στέφανος Α. Κότσιανος, ἀριστοῦχος διδάκτωρ τοῦ δικαίου, ὑποστὰς τὰς νενομισμένας ἐπ' Ἀρείῳ Πάγῳ ἐξετάσεις, ἔτυχε τῆς ἀδείας τοῦ δικηγορεῖν, θέλει δὲ ἐξασκήση τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ παρὰ τῷ ἐνταῦθα Πλημμελειοδικείῳ.

Ἐφ' ᾧ συγχαίροντες θερμῶς τὸν φέρελπιν τοῦτον νέον, ὅστις συγκαταλέγεται καὶ μεταξὺ τῶν συνεργατῶν τῆς «Παγχαλκιδικῆς» εὐχόμεθα αὐτῷ εὐδόκιμον τὴν σταδιοδρομίαν.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Στρατονίκης
Διακηρύττει ὅτι:

Ἐκτίθενται εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν τὴν 10ην Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην π. μ. ἐν τῇ Κοινοτικῷ γραφείῳ Στρατονίκης ἐνώπιον ἁρμοδίου ἐπιτροπῆς τὰ κάτωθι ἔργα ὑδρεύσεως.

1) Ἐκτέλεσις τεχνικῶν ἔργων Α' τιμήματος (μελέτη μηχανικοῦ Ἀλεξ. Παβεζοπουλου) ἐκδραχμῶν 380.000 βάσει περὶ ὁρίου ἐκπτώσεως κατὰ τὰ ἰσχύοντα συμφώνως τῷ περὶ ἐκτελέσεως Δημοσ. ἔργων Διατάγματι ἀπὸ 23-4-28.

2) Προμήθεια σωλήνων καὶ ἐξαρτημάτων (τιμῆμα Β. ἰδίας μελέτης) βάσει προσφορῶν ἐπὶ ἔλασσον ἐπὶ τοῖς 100 τῶν τιμῶν μονάδος. τῆς ὅλης δαπάνης ἀνερχομένης κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν εἰς δραχ. 180.000

3) Πᾶσα προσφορὰ θὰ συνοδεύηται ἐκτὸς τῶν ἄλλων τῶν ὑπὸ τοῦ Νόμου ὁριζομένων, διὰ μὲν τὴν πρώτην ἐργασίαν καὶ ἐκ γραμματίου κατ. θέσεως εἰς Δημόσιον Ταμεῖον λόγῳ ἐγγυήσεως δρχ. 19.000 διὰ δὲ τὴν δευτέραν δρχ. 9.000.

Οἱ βουλόμενοι διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ν' ἀποτείνωνται εἰς τὴν Ἐπιθεώρησιν Δημοσ. ἔργων ἐν Θεσσαλονίκῃ εἰς τὸν Νομομηχανικὸν ἐν Πολυγύρῳ καὶ εἰς ἡμᾶς ἐν Στρατονίκῃ.

Ὁ Πρόεδρος
ΒΑΣΙΛ. ΧΑΣΑΠΗΣ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,

Μεγάλη ἑβδομαδιαία ἐφημερὶς ἐκδιδομένη ἐν Ἀθήναις ἑκάστην Κυριακὴν.
Ὄργανον τοῦ Ἀγροτικοῦ καὶ Ἐργατικοῦ Κόματος τῆς Ἑλλάδος
ΑΓΡΟΤΕΣ
ΕΡΓΑΤΕΣ
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΙ
Ὑποστηρίξατε καὶ διαδόσατε τὸ μοναδικὸν ὄργανον τοῦ κόμματός σας.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΝ ΤΟΥ κ. ΝΟΜΑΡΧΟΥ ΑΝΑ ΤΗΝ ΚΑΛΑΜΑΡΙΑΝ ΚΑΙ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΝ

ΑΙ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΜΕΝΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙ

Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὁ κ. Νομάρχης συνοδευόμενος παρὰ τοῦ κ. μηχανικοῦ τῶν Κοινοτήτων καὶ τοῦ κ. νομοκτηνιάτρου, περιώδευσεν ἀνὰ τοὺς συνοικισμοὺς τῆς Καλαμαριᾶς καὶ τὰ χωρία τῆς Κασσάνδρας πρὸς ἐπιτόπιον ἐξέτασιν τῶν παρουσιαζομένων ἀναγκῶν αὐτῶν. Ὡς μᾶς ἐδήλωσεν ὁ κ. Νομάρχης τὸν ὁποῖον ἐπεσκέφθημεν καὶ ἠρωτήσαμεν σχετικῶς, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον διεπιστώθη γενικῶς εἶναι ἡ στέρησις ἐπαρκοῦς ποσίμου ὕδατος ὅλων τῶν συνοικισμῶν Καλαμαριᾶς, ἰδίᾳ δὲ τῶν χωρίων τῆς Κασσάνδρας. Δι' ὅ τὸ ζήτημα τοῦτο χρήζει γενικῆς μελέτης καὶ πρὸς τοῦτο ἀναμένεται κατ' αὐτὰς ὁ διευθυντὴς τῶν τεχνικῶν κατασκευῶν Μακεδονίας κ. Κορτέσης, ὅστις ἐπίσης θὰ περιοδεύσῃ ἀνὰ τὸ τμῆμα τοῦτο καὶ θὰ ἐξετάσῃ γενικῶς τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τῆς ἐπαρκοῦς ὑδρεύσεως.

Συγχρόνως ὁ μηχανικὸς τῶν Κοινοτήτων κ. Ροῦσος, ἔλαβεν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν μηχανικῶν κατασκευῶν τῶν Κοινοτήτων τούτων πρὸς καταρτισμὸν τῶν σχετικῶν μελετῶν, ἐνῶ ὁ νομοκτηνίατρος κ. Μιαούλης ἐπεδόθη μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως εἰς τὴν διαφώτισιν τῶν κτηνοτρόφων περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ποιμνίων των, παρέχων εἰς αὐτοὺς διαφόρους ὁδηγίας καὶ ἐμβολιάσας εἰς μόνην τὴν Πορταριὰν περὶ τὰ 500 πρόβατα.

Ὁ κ. νομάρχης ἔλαβεν ἐπίσης ὑπὸ σημείωσιν πρὸς καταβολὴν τῶν σχετικῶν ἐνεργειῶν διὰ τὴν τηλεφωνικὴν σύνδεσιν τῶν Κοινοτήτων Καρκάρας καὶ Παζαρακίων, ὡς καὶ διὰ τὸν διορισμὸν ἑνὸς εἰδικοῦ ἐπιδιορθωτοῦ τῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν τοῦ τμήματος τούτου, αἵτινες διορθούμεναι ἐπὶ τοῦ παρόντος ὅλως ἀτέχνως ὑπὸ τῶν μὴ ἐμπείρων ἀγροφυλάκων, δὲν λειτουργοῦν κανονικῶς.

Ἐπίσης ὁ κ. νομάρχης ἤκουσε καὶ τὰ ὑποβληθέντα παράπονα τῶν γεωργῶν τῶν χωρίων Κασσάνδρας κατὰ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, ἥτις παρακωλύει τούτους ἀπὸ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἀγρῶν των ἀπὸ τοὺς θάμνους καὶ τὰ μικρὰ πεῦκα τὰ ὁποῖα ἀναφύονται εἰς τὸ μέσον αὐτῶν, ὑποβάλλουσα ὅλως ἀδικαιολογήτους μηνύσεις ἐναντίον των, ἀναγνωρίσας δὲ τὸ δίκαιον τῶν παραπόνων συνέστησε εἰς τὴν δασικὴν ὑπηρεσίαν ὅπως μὴ εἶναι ὑπέρ τὸ δέον αὐστηρά.

Ὡς μᾶς ἐτόνισεν ὁ κ. Νομάρχης θὰ καταβάλῃ ἰδίᾳ κάθε δυνατὴν προσπάθειαν διὰ τὸ κεφαλαιῶδες ζήτημα τῆς ὑδρεύσεως τὸ ὁποῖον ἐλπίζει ὅτι τῇ συνδρομῇ τῶν Κοινοτήτων, τῆς μηχανικῆς ὑπηρεσίας, ὡς καὶ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως θὰ κατορθωθῇ νὰ τεθῇ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς γενικῆς λύσεως.

Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὰ ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργα ὑδρεύσεως Βάλτης, θὰ καταβληθῇ προσπάθεια διὰ τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν ἐπὶ τὸ οἰκονομικώτερον ἐκτέλεσιν αὐτῶν, ἵνα μὴ ἐπιβαρυνθῇ ὑπερβολικὰ ἡ Κοινότης. Πρὸς τοῦτο θὰ γίνῃ νέα μελέτη τῶν ἀρχικῶν σχεδίων, πιθανῶς δὲ ἡ Γεν. Διοίκησις ἐκτὸς τῆς χορηγηθείσης ἀρωγῆς, θὰ ἐνισχύσῃ ἐκ νέου τὴν Κοινότητα Βάλτης διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ὅλου ἔργου.

Ὁ κ. Νομάρχης μᾶς ἐτόνισεν ἐπίσης τὴν ἐξαιρετικὴν ἐσοδείαν τῶν σιτηρῶν τὴν ὁποίαν διεπίστωσεν εἰς τὰ τμήματα ταῦτα, καὶ ἐκ τῆς ὁποίας οἱ γεωργοὶ εἶναι κατευχαριστημένοι, ἐλπίζει δὲ ὅτι μετὰ τὴν πλουσίαν συγκομιδὴν θὰ ἐνισχυθοῦν καὶ τὰ Κοινοτικὰ Ταμεῖα διὰ τῆς εἰσπράξεως τῶν καθυστερουμένων, ὁπότε θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἔναρξις διαφόρων Κοινοτικῶν ἔργων, περὶ τῶν ὁποίων ἔλαβε τὰ στοιχεῖα ὁ κ. Ροῦσος πρὸς κατάρτισιν τῶν σχετικῶν μελετῶν.

Ὡς ἐπίσης μᾶς ἐδήλωσεν ὁ κ. Νομάρχης κατὰ τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα θὰ συνεχίσῃ τὴν περιοδείαν του ἀνὰ τὰ Μαδεμοχώρια.

Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ Μ. ΠΑΝΑΓΙΑΣ

ΕΠΡΟΚΕΙΤΟ ΠΕΡΙ ΚΑΘΑΡΑΣ ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑΣ ΗΘΩΩΘΗΣΑΝ ΑΠΑΝΤΕΣ ΟΙ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΙ

Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην ἐξεδικάσθη ἐνώπιον τοῦ ἐνταῦθα Πλημμελειοδικείου ἡ ἐπὶ ἀθείᾳ καὶ προσυλητισμῷ εἰς τὸν κομμουνισμὸν ἀποδοθεῖσα κατηγορία κατὰ τῶν Νικ. Δ. Σγούρου καὶ Διαμ. Αὐγολούπη δημοδιδασκάλων Μεγ. Παναγιᾶς, Δημ. Θ. Σγούρου Ἀγγ. Μάρκου, Δ. Κατραντσιώτη καὶ Ἀθ. Παπαστεργίου ἁπάντων κατοίκων Π. Παναγιᾶς ὡς καὶ Παναγ. Πεφάνη πρώην καθηγητοῦ τοῦ ἐν Ἀρναίᾳ Ἡμιγυμνασίου.

Ἡ κατηγορία αὕτη ἐξυφάνθη κυρίως δι' ἀορίστων κατηγοριῶν παρὰ τῶν Γρηγ. Ἀλεξάκη καὶ Κων. Αὐγολούπη παλαιοημερολογιτῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν ἠδύναντο νὰ ἀνεχθοῦν τὴν προοδευτικὴν δρᾶσιν τὴν ὁποίαν ἀνέπτυξαν οἱ ἐν λόγῳ δημοδιδάσκαλοι παρασύραντες καὶ τοὺς πλείστους πολίτας τῆς Μεγ. Παναγιᾶς μὲ τὸ μέρος των, ἰδία διὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ νέου διδακτηρίου καὶ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν κατηγόρων ἀπὸ τὸ προσοδοφόρον Ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον τῆς Μεγάλης Παναγιᾶς.

Δι' ὅ οἱ κατήγοροι κείτοι συνεδέοντο καὶ συγγενικῶς μετὰ τῶν ἐν λόγῳ δημοδιδασκάλων, ἐξύφαναν τὴν κατ' αὐτῶν κατηγορίαν ὅπως δι' αὐτῆς κατορθώσωσι καὶ ἐπιτύχωσι τὴν ἀπομάκρυνσιν αὐτῶν ἐκ τοῦ σχολείου Μ. Παναγιᾶς.

Ἐφ' ὅσον ὅμως δὲν ἀπεδείχθη τίποτε ἐκ τῶν ἀορίστων κατηγοριῶν τῶν συκοφαντῶν, ἀπηλλάγησαν ἅπαντες οἱ κατηγορούμενοι.

Εἰδικῶς ἡ κατὰ τοῦ καθηγητοῦ κ. Πεφάνη κατηγορία ἐστηρίζετο εἰς κατάθεσιν τοῦ μαθητοῦ του Δ. Ζέλιου, ὅτι δῆθεν οὗτος εἰς τὸ μάθημα τῶν Ἀρχαίων Ἑλληνικῶν λαβὼν ἀφορμὴν καὶ ὁμιλήσας εἰς τοὺς μαθητάς του περὶ φιλήματος, συνέστησεν εἰς αὐτοὺς ὅπως ἀποφεύγωσι τὸ φίλημα τῶν εἰκόνων γενικῶς καὶ τὴν μετάληψιν, ὅταν ἀντιληφθοῦν ὅτι πρὸ αὐτῶν μετέλαβέ τις πάσχων ἐκ μεταδοτικοῦ νοσήματος, πρὸς ἀποφυγὴν μολύνσεως. Ὡς ὅμως κατέθεσεν ὁ διευθύνων τὸ Ἡμιγυμνάσιον Ἀρναίας, καθηγητὴς τῆς θεολογίας κ. Κωτσῆς, πρόκειται περὶ λίαν εὐφαντάστου μαθητοῦ ὁ ὁποῖος παρεξήγησε τὰ παρὰ τοῦ κ. καθηγητοῦ λεχθέντα, καθόσον ὡς ὁ ἴδιος διεπίστωσε δι' ἐξετάσεως πολλῶν ἄλλων μαθητῶν, τὰ πράγματα δὲν ἐλέχθησαν οὕτω.

Τὴν ἐνδιαφέρουσαν ταύτην δίκην παρηκολούθησαν πλεῖστα μέλη τῆς κοινωνίας Πολυγύρου, τὰ ὁποῖα καὶ συνεχάρησαν τοὺς ἀδίκως συκοφαντηθέντας πολίτας.

ΩΡΑΙΑ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

ΕΠΙ ΤΗ ΛΗΞΕΙ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν, ἐπὶ τῇ λήξει τῶν μαθημάτων τῶν Δημοτ. Σχολείων, ἔλαβε χώρον κατὰ τὰ εἰωθότα, σχολικὴ ἑορτὴ εἰς ὅλα τὰ Δημοτικὰ Σχολεῖα τῆς ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας Χαλκιδικῆς. Ἰδιαιτέρως ἐνταῦθα ἡ ἑορτὴ αὕτη γενομένη περὶ τὴν 10ην π. μ. εἰς τὸ προαύλιον τοῦ Σχολείου, εἰς τὸ Ν. Δ. ἄκρον τοῦ ὁποίου ἐστήθη καὶ σκηνή, εἶχε λαμπρὰν ἐπιτυχίαν.

Εἰς ταύτην παρέστησαν ὅλαι αἱ διοικητικαί, δικαστικαὶ καὶ λοιπαὶ ἀρχαὶ τοῦ τόπου ὡς καὶ πλῆθος κόσμου. Ἐν ἀρχῇ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Σχολείου κ. Γ. Καραγκάνης διὰ συντόμου λόγου ἀνέπτυξε τὰ τῆς δράσεως τοῦ σχολείου τούτου κατὰ τὸ διαρρεύσαν ἔτος, εἶτα δὲ ἐπαίχθη ὑπὸ μαθητριῶν τῆς Γ΄ τάξεως τὸ δραματάκι «Τὸ ὄνειρο τῆς Λούλας» διδαχθὲν ἀπὸ τὰς διδασκαλίσσας κ. Φιλιππίδου καὶ δίδα Γιαννιοῦ. Εἰς τοῦτο πρωταγωνίστρια ἦτο ἡ μικροῦλα Μπουλιὼ Ἀντ. Σταμνᾶ μὲ τὰ μεγάλα καὶ ἐκφραστικὰ μάτια της, μὲ συντρόφισσες τὴ Μερόπη Τσίγγα, Κασιανὴ Βουτσινὰ καὶ Σοφία Βλάχου. Ὕστερα ἐξεδηλώθη ζωηρότατα «ὁ πόθος τοῦ παιδιοῦ» ὑπὸ τοῦ μαθητοῦ τοῦ νηπιαγωγείου Μαγδάλη, ὁ ὁποῖος κατεχειροκροτήθη. Ὁμοίως καὶ «ἡ κολοκυθιὰ—πεπονιὰ» μὲ τὴν Ἄννα Χ. Σχοινᾶ.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὡραῖα ἄσματα ἐψάλλοντο ὑπὸ τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τῶν ἀνωτέρων τάξεων, διδαχθέντα ἐπιμελῶς ὑπὸ τοῦ δημοδιδασκάλου κ. Γ. Μπανάβα.

Εἰς τὸ Β΄ μέρος κατ' ἀρχὴν ἐπαίχθη ἡ ξεκαρδιστικὴ τρίπρακτος κωμωδία «Οἱ κύριοι τοῦ χωριοῦ» ὑπὸ μαθητῶν τῆς Ης καὶ ΣΤης τάξεως. Κατ' αὐτὴν, οἱ μικροὶ τοῦ χωριοῦ ἐγκατελείφθησαν πρὸς τιμωρίαν των εἰς τὸ χωριὸ μιὰ μέρα κατὰ τὴν ὁποίαν, ὅλοι οἱ ἄλλοι κατέβηκαν στὴ γειτονικὴ κωμόπολι. ἀπὸ τὴν ὁποία θὰ περνοῦσε ὁ πρωθυπουργός. Καὶ τότε οἱ μικροὶ μαζευθέντες στὴν ἀγορὰ κατ' ἐμπνευσιν τοῦ Ρεβύθη, τοῦ ποιὸ διαβολεμένου παιδιοῦ τοῦ χωριοῦ, ἀπεφάσισαν καὶ ἀνέλαβαν αὐτοὶ τὰς διαφόρους ἀρχὰς γιὰ νὰ διοικήσουν τὸ ἐρημωμένο χωριό.

Ὡς Ρεβύθης ἔπαιξε ὁ Νικ. Παπανικολάου, τοῦ κ. νομιάτρου εὑρισκόμενος πραγματικὰ στὸ στοιχεῖο του, Εἰρηνοδίκης ἀνέλαβε ὁ υἱὸς τοῦ Εἰσαγγελέως κ. Μάντζαρη, ζωηρότατος Νῖκος, δήμαρχος ὁ Θεοδ. Μπαρῆς, Ἀστυνόμος ὁ Φίλιπ. Γ. Κατσικας, καθηγητὴς ὁ Μιχ. Ἰ. Αἰκατερινάρης, δάσκαλος ὁ Ἐλευθ. Χρ. Τσίνουλας, δικηγόροι ὁ Εὐθ. Χλιάπας καὶ Κ. Ἀσημινάρης, πρόεδρος ζαχαρωτῶν προϊόντων τῶν ντουλαπιῶν ὁ Ἀντ. Λιᾶλιος καὶ Ἐκκλησιαστικοὶ ἐπίτροποι οἱ Ἅγγ. Κουγιουμτζῆς καὶ Σχοινᾶς. Ἔλαβον ἐπίσης μέρος καὶ πολλαὶ τιμωρημέναι μαθήτριαι, ὡς γραῖαι δὲ γιὰ ξόρκισμα τοῦ φαντάσματος (Ρεβύθη) αἱ μαθήτριαι Πολυτίμη Μουχτῆ καὶ Μαρία Καλέργη, πολὺ ὡραῖοι.

Τὴν ξεκαρδιστικὴν αὐτὴν κωμωδίαν ἐδίδαξαν, μετὰ πολλῶν ἀσφαλῶς κόπων, αἱ διδασκάλισσαι δίδες Γεωργία Τάσιου καὶ Ἀννέτα Μπακρατσᾶ ἀποσπάσασαι ἐνθουσιώδη συγχαρητήρια.

Ἐπηκολούθησε «ὁ πιτσιρῖκος» μονόλογος ὑπὸ τοῦ μαθητοῦ τῆς Δ΄ τάξεως Ἰωαν. Μιχ. Μαρέττη, ἡ κούκλα ὑπὸ τῆς μαθητρίας τοῦ νηπιαγωγείου Ἀννοῦλας Κεχαγιᾶ, «ἡ φωλὲς» διάλογος ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῆς Δ΄ τάξεως, Τσίκουλα, Σχοινᾶ καὶ Ἄννας Μαγδάλη, μονόλογος ὑπὸ τῆς μαθητρίας τοῦ νηπιαγωγείου Τασοῦλας Βούλγαρη καὶ «ἡ λαίμαργος» ὑπὸ τῆς ζωηροτάτης καὶ τρισχαριτωμένης μαθητρίας τοῦ νηπιαγωγείου Ἀντωνίας Μανίνια.

Ὡς κατακλεὶς τῆς ὡραίας ταύτης τελετῆς παρουσιάσθη τὸ ταμπλὸ τοῦ Χρόνου, μὲ Ἄνοιξιν τὴν χαριτωμένην Λοῦλαν Φασιανοῦ, Θέρος τὴν Σταυροῦλαν Κουγιώνη, Φθινόπωρον τὴν Πολυτίμην Μουχτῆ καὶ Χειμῶναν τὴν Ἀσάνω Χλιάπα, εἰς τὸ μέσον δὲ αὐτὸν ἵστατο ἀγερώχως μὲ τὰ μακρυὰ ἄσπρα γένεια καὶ τὸ μαῦρο σκοῦφο του ὁ Χρόνος, παριστάμενος ὑπὸ τοῦ Θεοδ. Μπαρῆ.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑΙ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΕΙΣ

Διὰ τοῦ τελευταίως ψηφισθέντος νόμου περὶ φορολογικῶν διευκολύνσεων παρέχονται αἱ κάτωθι διευκολύνσις καὶ ἐκπτώσεις.

1) Εἰς τοὺς ὀφειλέτας φόρου χοίρων καὶ αἰγοπροβάτων ὅλων τῶν ἐτῶν, παρέχεται ἔκπτωσις 50ο)ο καὶ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὰς συνεπείας ὑπερημερίας ἐφ' ὅσον θὰ καταβάλουν τούτους μέχρι τέλους Ἰουλίου ἐ. ἔ..

2) Ὁμοίως εἰς τοὺς ὀφειλέτας κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας φόρου κεφαλαίου, καὶ φόρου αὐτομάτου ὑπερτιμήματος ἀκινήτων πάντων τῶν οἰκον. ἐτῶν παρέχονται αἱ αὐταὶ ὡς ἄνω ἐκπτώσεις.

3) Ἐξ ἄλλου οἱ ὀφειλέται φόρων μεταβιβάσεων ἀκινήτων ἀπαλλάσσονται τῶν προσθέτων τελῶν, τόκων ὑπερημερίας καὶ τῆς παρὰ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορείας βεβαιωθείσης προσαυξήσεως λόγῳ ἀνακριβείας τῆς δηλώσεως, ἐφ' ὅσον θὰ καταβάλωσι τὸν ὀφειλόμενον φόρον μέχρι τῆς 31ης Ἰουλίου ἐ. ἔ.

4) Ἐπίσης ὀφειλέτοι φόρων κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικὸς, βεβαιωθέντων κατὰ τὰ οἰκ. ἔτη 30—31 καὶ προγενέστερα καταβάλλοντες αὐτοὺς εἰς δύο δόσεις τὴν 31 Ἰουλίου καὶ 31 Δεκεμβρίου τοῦ 1932, ἀπαλλάσσονται τῶν τόκων ὑπερημερίας καὶ προσθέτων τελῶν.

Ὁμοίως οἱ ὀφειλέται τῶν ἄνω φόρων, βεβαιωθέντων ὁπωσδήποτε πρὸ τῆς 6ης Φεβρουαρίου 1932 χωρὶς νὰ ἔχῃ ζητηθῇ ἢ εἰς δόσεις πληρωμή, δύνανται νὰ ζητήσωσι τοῦτο μέχρι τέλους Ἰουλίου ἐ. ἔ. παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Οἰκον. Ἐφόρου παρέχοντες τὴν ὁρισθησομένην ἐγκύησιν.

5) Οἱ ὀφειλέται φόρου γεωργικῆς παραγωγῆς τῶν ἐτῶν 27, 28 καὶ 29, δικαιοῦνται ἐκπτώσεως 50 ο)ο ἐφ' ὅσον θὰ καταβάλωσι τοῦτον τμηματικῶς ἢ ἐφ' ἅπαξ μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1932.

6) Οἱ ὀφειλέται φόρου ἐπιτηδεύματος τῶν ἐτῶν 1926 ἕως 1929 δικαιοῦνται ἐκπτώσεως 20ο)ο ἐὰν καταβάλωσι τοῦτον μέχρι τέλους ἐ. ἔ..

Καὶ γενικῶς ἅπαντες οἱ ὀφειλέται ἀμέσων φόρων τῶν οἰκον. ἐτῶν 1930-31 καὶ προγενεστέρων ἀπαλλάσσονται τῶν προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑφερημερίας ἐφ' ὅσον θὰ καταβάλωσι τοὺς ὀφειλομένους φόρους μέχρι τέλους Ἰουλίου 1932.

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΒΙΑΙΑΣ ΑΠΑΓΩΓΗΣ

ΠΟΡΤΑΡΙΑ (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἀπὸ διετίας ὁ Ἀπόστολος Τοπούζης κάτοικος Βρωμοσύρτης. ἠγάπα ἐμμανῶς τὴν συνχωριανήν του Μαρίαν Μουτέ, νέαν ἀπὸ τὰς ὡραιοτέρας τοῦ χωριοῦ ἡλικίας 18 ἐτῶν.

Ἀλλ' ἡ Μαρία εἰς ἄλλον εἶχε δώσῃ τὴν καρδιάν της καὶ παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας προτάσεις γάμου τὰς ὁποίας ἐπισήμως μετεβίβασεν πρὸς αὐτὴν καὶ τοὺς οἰκείους της ὁ ἐρωτόπληκτος Ἀπόστολος, αὕτη ἠρνεῖτο ἐπιμόνως ὅπως δεχθῇ τοῦτον ὡς σύζυγον.

Δι' ὅ καὶ ὁ Ἀπόστολος φλεγόμενος ἀπὸ τὸ πάθος καὶ τὸν καυστικὸν ἥλιον τοῦ θέρους, ἀπεφάσισε νὰ ἀπαγάγῃ τὴν ἐκλεκτὴν τῆς καρδίας του, παραλαβὼν δὲ ὡς βοηθὸν τὸν φίλον του Τριαντάφυλλον Σαλονικλῆν, μετέβη εἰς τὴν ἀγροτικὴν θέσιν «Κάμπος» τῆς περιφερείας Βρωμοσύρτης, ὅπου ἡ καλή του συνοδευομένη ἀπὸ τὴν μητέρα της καὶ τὴν μικροτέραν ἀδελφήν της, ἠσχολεῖτο εἰς τὸν θερισμόν.

Ἐκεῖθεν ἀπήγαγον βιαίως τὴν Μαρίαν καὶ ἐτράπησαν εἰς φυγήν. Τόσον ὅμως ἡ Μαρία ὅσον καὶ ἡ μήτηρ της, κλαίουσαι ἐκάλουν εἰς βοήθειαν τοὺς πέριξ ἐργαζομένους γεωργούς. Ἡ Μαρία ἠρνεῖτο νὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ καὶ ἐσύρετο παρὰ τῶν ἀπαγωγέων της, δι' ὅ καὶ δὲν ἐπρόφθασαν νὰ ἀπομακρυνθοῦν πέραν τῶν 200 μέτρων καὶ κατέφθασαν οἱ ἀκούσαντες τὰς ἐπικλήσεις θερισταί, οἵτινες καὶ ἀπελευθέρωσαν τὴν ἀπαχθεῖσαν τὴν ὁποίαν οἱ δρᾶσται ἐγκατέλειψαν καὶ ἐξηφανίσθησαν.

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΧΩΡΟΚΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΙΣ ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΤΗΤΑ

Κατὰ δημοσιευθὲν Διάταγμα τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ὁ Διοικητὴς τῆς Χωροκῆς Χαλκιδικῆς Ταγμαρχης Χριστοφιλόπουλος Ἀναστ. ἐτέθη εἰς διαθεσιμότητα τῇ αἰτήσει του ἐπὶ τρίμηνον.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τοῦ Γυμνασίου ἔχουν ἐκτεθῇ τὰ πρῶτα ἔργα Χειροτεχνίας καὶ Ζωγραφικῆς τῶν μαθητῶν του, πρὸς ἐπίδειξιν τῆς ἐπιδόσεως αὐτῶν εἰς τὸ μάθημα τοῦτο, τὸ ὁποῖον διὰ πρώτην φορὰν εἰσήχθη εἰς τὸ παρ' ἡμῖν Γυμνάσιον. Εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτὴν παρέχεται σήμερον ἡ εὐκαιρία διὰ νὰ θαυμάσωμεν τὴν καταπληκτικὴν ἐπίδοσιν τῶν μαθητῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν μαθητριῶν εἰς τὰ καλλιτεχνικὰ ταῦτα μαθήματα, τῆς διακοσμητικῆς ἰχνογραφίας, τῆς ζωγραφικῆς, τῆς πλαστικῆς καὶ γυψοτεχνίας καὶ τῆς δέσεως εἰκόνων, ἥτις βεβαίως ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν ἐπίμονον προσπάθειαν τοῦ εἰδικοῦ καθηγητοῦ κ. Κατσιγιάννη, τοῦ ὁποίου τὸ ἔργον ἀνεγνώρισε καὶ ὁ κ. Γεν. Ἐπιθεωρητὴς καὶ πρόκειται δυστυχῶς νὰ ἀποσπάσῃ τοῦτον κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος εἰς τὴν Θεσσαλονίκην.

Ἐφ' ὅσον ὅμως ἐτέθησαν ἤδη αἱ βάσεις, θὰ συνεχισθοῦν τὰ μαθήματα ταῦτα, πρὸς ἀποκάλυψιν τῶν πραγματικῶν καλλιτεχνικῶν ταλέντων, τὰ ὁποῖα ἀσφαλῶς θὰ ὑποκρύπτονται εἴς τινας μαθητάς. Τὴν πρώτην ταύτην προσπάθειαν πιστεύεται ὅτι ἡ κοινωνία Πολυγύρου θὰ σπεύσῃ νὰ ἐνισχύσῃ ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ

Τελουμένων ἐν τῷ Γυμνασίῳ σήμερον ὥραν 10, 30΄ π. μ. τῶν ἐγκαινίων τῆς πρώτης ἐκθέσεως ἔργων χειροτεχνίας καὶ ζωγραφικῆς τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου παρακαλοῦνται, ὅπως, εὐαρεστούμενοι, παραστῶσιν οἱ γονεῖς καὶ κηδεμόνες τῶν μαθητῶν, ὡς καὶ πᾶς βουλόμενος.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 19 Ἰουνίου 1932

Ὁ Γυμνασιάρχης

Ι. Γ. ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ